

SUBSCRIPTION:	
U. S. Canada & Mexico:	
One year	\$1.50
Six months	— .50
Three months	— .25
Foreign Countries:	
One year	\$1.50
Single Copy	2 cents.

SLOVENSKI NAROD

(SLOVENIC PEOPLE)

NAROČNINA:	
Za Zd. dr. Canada & Mexico:	
Celoletno	\$1.50
Polletno	— .50
Četrletno	— .25
Za inozemstvo:	
Celoletno	\$1.50
Posamezna številka	2 centa.

VOL. IX. No. 16.

Phone: Cortland 5188

NEW YORK — PITTSBURG, PA., četrtek, 10. junija (Thursday, June 10.) 1915.

Geslo: „Slovenijo Slovencem“

— Leto IX., št. 16.

DRŽAVNI TAJNIK MR. BRYAN ODSTOPI. PRESTOLNO MESTO GALICIJE PRED PADCEM.

Leto 1915. je leto silnih dogodkov. Ni bilo dovolj klanja že med onimi državami, ki so se še lani začele lasati, streljati in klati, ampak poseči je morala tudi zahrbtna Italija v boj, in sedaj grozi nekaj takega celo Združenim državam.

Zbog tega se je pripetil minuli torek v Washingtonu velevažen in skrajno kritičen dogodek. Državni tajnik ali minister za vnanje zadeve Združenih držav se je odpovedal svoji službi.

Iz odgovodi same, priobčene pod sliko na tej strani, se da prav lahko izpoznati, zakaj je odločil Mr. Bryan ministrsko službo. S predsednikom Wilsonom se ni mogel sporazumeti glede poslanice, katero bi se imelo odposlati nemški vladi že pred petimi dnevi.

Pismo predsednika Wilsona nam jasno priča, da ne želi Wilson zaplesti Združenih držav v vojno. Takisto se je tudi Mr. Bryan prizadeval. Torej sta imela oba državnika isti smoter. Le v načinu, kako izpeljati, oziroma doseči ta cilj, se nista mogla zediniti.

Državni tajnik ali ministar vnanjih zadev je smatral poslanico za preostro, menceč, da kaj lahko zaplete le-ta v tej vobojni. Zdržzene države v boj z Nemčijo. In ker se je ni marjal, Mr. Bryan sledeč svojim dolžnostim na vnanjega ministra.

... je vzbudil po celi Ameriki velikansko senzacijo. Mi ga smatramo za krizo, ali večina tukajšnjih časopisov trdi, da to ni nikakšna kriza, ter pravi samo: „Bryana ni več“. No, prebivalstvo je pa kljubtemu nekoliko drugačnega mnenja. Vsaj en del. Ta je naklonjen Bryanu, ker je odločno za mir. Drugi del pa se celo veseli, da pride do razdora prijateljskih odnašajev med Združenimi državami in Nemčijo. No, dobe se pa tudi taki, ki hočejo kar odkrito vojno gmenje.

Če se bolje pogledimo v sedanji položaj, moramo priznati brez ovinkov in naravnost, da so sedanji momenti veliko bolj kritični in grozeči, kakor si kdo utegne predstavljati. — Utegne se vneti resna svaja, utegne priti do zla in gorja, do sovražnosti in klanja.

Izjave raznih politikov in državnikov; in to uglednih in veljavnih, se glase za in proti Bryanovemu koraku, ne more se trditi, da so vsi zanj, pa tudi ne, da so vsi proti njemu. Ali časopisje, zlasti pa new-yorško, je soglasno proti njemu, istotako ono na vzhodu, dočim je ono na zapadu in jugu zelo za Bryana in mir.

Govorice krožijo po deželi, da so vladala nekaka nesporazumljenja med Bryanom in Wilsonom že dalj časa. To pa zato, ker je bil pristaš popolnoma mirne politike Združenih držav napram vnanjim državam. Časopisje se je norčevalo iz njega ter ga nazivalo „apostola miru“. Nadalje mu je tudi očitalo, da ni državnik, kakršna mora biti za to deželo — in zato je baje prišlo do razdora med njim in predsednikom Wilsonom.

Ali kakor se da razvideti iz pisanja obeh državnikov, so bili prav prijateljski odnošaji med njima. Saj pravi Mr. Bryan v svojem pismu na Wilsona, da odstopa zato, ker ne mara biti krivičen niti njemu, niti samemu sebi, t. j. stvari sami, ki mu je tako silno na srcu, namreč preprečitev vojne. Nadalje zagotavlja Wilsonu, da hoče še tudi kot zasebnik podpirati njegovo politično smer.

Toda danes se še ne more reči prav nič gotovega, ker se še ne ve, kakšno je besedilo ameriške poslanice, in kako bo odgovorila Nemčija nanjo.

Le to lahko zadržno rečemo, da se niso bile Združene države po l. 1860. v tako kritičnem položaju, kakor so sedaj. Lahko, pravimo, prav lahko se utegne pripetiti, da pride do vojne z Nemčijo, in potem seveda tudi z Avstro-Ogrsko.

In kaj potem?! Kaj bo potem z onimi Avstrijci, ki še niso ameriški državljani?!

Toda, ne bodimo prestrogi črnogledači ter upajmo, da se vse mirnim potom izteče.

ODSTOPIVŠI KABINETNI URADNIK IN NJEGOV MGREBITNI NASLEDNIK

WILLIAM J. BRYAN

ROBERT LANSING

Gornja slika nam predstavlja na levi strani Williama Jennings Bryana, ki se je odpovedal državno-tajniški službi, in na desni pa Roberta Lansinga, ki utegne biti imenovan naslednikom Mr. Bryana. Mr. Lansing se baje popolnoma strinja s predsednikovimi nazori glede vnanje politike. On je znamenit strokovnjak na polju mednarodnega prava ter uživa od strani predsednika Wilsona najvišje zaupanje.

LVOV PRED SKORAJŠNIM PADCEM.

26.200 RUSOV ZOPET VJETIH. — VELIKANSKA MNOŽINA VOJNEGA MATERIJALA ZAJETA. — ZAVEZNIŠKE ČETE ČEDALJE BOLJ NAPREDUJEJO.

Za Przemyslom pride skoro Lvov, glavno gališko mesto, na vrsto. Na podlagi službenih poročil o gališkem bojnem pohodu avstrijskih junakov se mora smatrati sedaj to za dejstvo, in celo v Londonu nič več ne dvomijo o tem. Tamkaj se celo domneva, da Rusi sploh ne bodo poizkusili braniti gališke prestolice, temuč jo bodo kar brez vsakega boja izpraznili. To pričakovanje se da v resnici smatrati za opravičeno. Kajti velikanski uspeh obeh zavezniškov so pripomogli da že sedaj skoro objemajo Lvov avstrijske in nemške čete. Lubaczow, katerega je doseglo levo krilo armade generala v. Makensen, leži na severno-zapadni strani Lvova ter obvladuje eno obeh železnic, ki držite od tamkaj na Rusko. Tako preostaja Rusom samo še ona, ki pelje preko Brodi.

Pomoči od svojih čet iz južno-vzhodne Galicije tudi ne morejo pričakovati: kajti uspehi zavezniških čet, ponočani večerj iz Dunaja in Berlina, kažejo, da je zabil general v. Linsingen s svojo armado velikansko zagozo med to rusko vojsko in Lvov.

Tako je gališka prestolnica popolnoma odrezana od vsakršne tiske komunikacije. Zelo lahko vsak hip z gotovostjo pričakujemo veseličnega poročila, da je Lvov zopet v avstrijskih rokah.

LUBACZOW DOSEŽEN.

Berlin, 10. junija, preko Londona. — O bojih v Galiciji se danes poroča službeno naslednje:

„Na vzhodni strani Przemysla je položaj neizpremenjen. Število ujetnikov, ki jih je zajela vojska generala v. Makensen od 1. junija do danes, znaša več kakor 20.000 Rusov. Na gričih blizu Novosilna, severno-vzhodno od Curaila, so čete generala v. Makensen zopet pobile Ruse. Na pogonu za sovražnikom so dosegle zavezniške čete blizu Lubaczowa (45 milj severno-vzhodno od Przemysla).“

„Na južni strani reke Dnjester smo prekorčili reko Lukvo in vzhodno od Kaluča dosegli Bislov, Vojnilov, Feradne in Kolodziejov. Današnji plen znaša 4.300 ujetnikov, štiri topove in 12 strojnih pušk.“

OB PRUTU TUDI ZMAGA.

Dunaj, 10. junija, preko Londona. — Velik in važen uspeh avstrijskega orožja v južno-vzhodni Galiciji javlja službeno poročilo iz glavnega stana:

„V distriktih ob reki Prut in ob Dnjestru so večerj naše čete izvedle na črti Lancin-Nadvorna-Kaluč napad ter potisnile nasprotnika tja do Stanislave in Halica.“

„Nadalje napredek naših čet je zaznamovati na levi strani reke Dnjester, na vzhodu in severu od Zuravna. Ob tej priliki smo ujeli 6200 Rusov. Podrugod je položaj neizpremenjen.“

ALI RUSI ŽE ZAPUŠČAJO LVOV?

London, 10. junija. — Tukajšnji vojaški strokovnjaki kar naravnost izjavljajo, da ne bo vest o izpraznitvi Lvova prav nič nepričakovana in presenetljiva.

Brzojavke iz Dunaja in Berlina namigavajo na to, da se prodiranje avstrijskih in nemških čet proti Lvovu razvija brez vsakršnih zaprek. Vest, da Rusi odvažajo iz Lvova municijo in živila, se trdno vratno vzdržuje. Službeno rusko poročilo omenja prodiranje zavezniških čet, ne da bi se izpustilo v podrobnosti in učinke tega prodiranja.

POLOŽAJ NA SEVERNEM POLJSKEM „NORMALEN“

Berlin, 10. junija, preko Londona. — „Naše napadalno gibanje v okrajih okoli Savi in vzhodno od Dubise se razvija normalno.“ Tako se glasi službeno poročilo o bojih na severnem Poljskem.

Kamur je znano lakonično poročanje nemškega generalnega štaba, lahko razbere iz tega kratkega poročila, da se vrše velike stvari, in da je tamkaj položaj zelo ugoden za Nemce. Poročilo še pravi:

„Južno-zapadno od Plodoka smo zaptlenili eno sovražno letalo.“

Z ZAPADNEGA BOJIŠČA

Berlin, 10. junija. — Na zapadnem bojišču se bijejo bitke severno od Arrasa, pri Soissons, ki je na fronti najbližji kraj mestu Parizu.

Francozi niso niti za ped zemlje napredovali, dasi so z napadom zapečeli prošle noč. Ali zaman je njihovo prizadevanje. Nič drugega ne dosežejo kakor ogromne izgube človeških življenj.

Južno od Neuvillea smo premagali nasprotnika, nakar se je moral le-ta umakniti z bojnega polja.

V okolici južno od Hebuternea traja bitka še dalje. Sinoči je sovražnik poizkušal izvršiti napad na našo bojno črto Moulin-Souboutent severno-zapadno od Soissons, ali naše čete so ga odbile s silnim protinapadom ter mu prizadale silno težke izgube.

Takisto so imeli Francozi sila velike izgube pri Ville-au-Bois. V bližini tega bojišča smo strmoglavili francoski zrakoplov iz zraka na tla, ki je nekje v okoli padel ves poškodovan na zemljo. Dva zrakoplovec sta bila ob tej priliki ubita.

Slovinci in Slovenke, naročajte se na „Slovenski Narod“, najboljši slovenski list v Ameriki!

DRŽAVNI TAJNIK MR. BRYAN JE RESIGNIRAL.

Dogodki sedanje evropske vojne silno vplivajo kakorekoč na cel svet. Pretresajo ga v vseh smereh in v vsakem ozirju. Tako ni prav nič čudno, da so dosegli tudi Združene države. Zajedajo se pa ne samo v telo gospodarskega sveta, nego učinkujejo odločilno tudi na vlado omenjene države. V dokaz tega dejstva nam lahko služi resignacija državnega tajnika Združenih držav.

POSLOVILNO PISMO MR. BRYANA.

Washington, 8. junija. — Poslovilno pismo državnega tajnika Bryana se glasi, kakor sledi:

„Moj dragi g. predsednik: — Iz sreca mi je žal, da sem se odločil vrniti Vam službo državnega tajništva, s katero ste me bili počastili ob početku svoje administracije.“

„Sledeč svojim dolžnostim in ravnanje se po najplemenitejših nagibih ste pripravili za nemško vlado poslanico, s katero se ne moreta strinjati, ne da bi zatrdili obveznosti, ki jih čujim napram svoji domovini. In ta zadeva je toliko važnosti, da bi delal krivico Vam, če bi še nadalje ostal član Vašega kabineta, kakortu di stvari, ki mi je najbolj na srcu — namreč preprečitev vojne.“

„Zato Vam polagam s spoštovanjem svojo resignacijo, ki naj zadobi veljavo, bržko odpošljete poslanico, ako se Vam ne zdi to potrebnost. Dasi stremiva oba za tem, da se razrešijo problemi, ki nastajajo vsled rabe podmorskih čolnov proti trgovskim ladjam, sva si vendar prišla glode tozadevnih metod navskriž.“

„Vaša stvar je govoriti službeno za nar od. Vendar pa smatram tudi jaz kot državljani za svojo dolžnost, da poizkušam doseči končni cilj, za katerim stremite tudi Vi, s sredstvi, katerih se Vi ne upate posluževati.“

„Ob pretirganju zaupnih in prijateljskih vezi, ki so našu združevalo tekem zadnjih dveh let, mi dovolite izraziti najgloblje zadoščenje v tem, da mi je bilo dovoljeno ob Vaši strani opravljati važne posle, ki so dospeli v področje državnega departmenta, ter se Vam zahvaliti za vse Vaše prijaznosti.“

„Iskreno želeč Vam osebno zdravje in vsiliko uspehov v Vaši administraciji, Vam ostajam, moj dragi g. predsednik, Vaš vdani

W. J. Bryan.

PRESEDNIKOV ODGOVOR.

V naslednjih vrsticah sledi predsednikov o pismo kot odgovor na Bryanovo poslovilno pisanje:

„Moj ljubi gospod Bryan! — Vašo odpo ved sprejemam zato, ker vztrajate ob njej. Ali to storim z zelo težkim srcem, s čustvom osebne žalosti. Najino dvoletno tesno delovanje, rano ob rami, mi je napravljalo veselje. Najini nazori v službenih zadevah in političnih vprašanjih so se doslej skoro vedno docela strinjali. Vaše podpiranje dela in smotrov v administraciji je bilo tako obsežno in vestno, da se ga ne more prehvaliti. Izpolnjevanje dolžnosti v Vaši službi in Vaša vnema porabiti vsako priliko, ki se je ponudila izpolnitvi te dolžnosti, je bila nam drugim za zgled. Zaslužili ste si najiskren ejše občudovanje in prijateljstvo.“

„In celo sedaj nisva razločena, vkolikor se tiče cilja, za katerim stremiva, nego samo vtoliko, vkolikor gre za način, po katerem naj se doseže ta cilj.“

„Iz teh razlogov obžalujem Vašo umaknit ev še tem globlje. Najini nalogi sta isti, in rešiti bi jih morala skupno. Vaši zahtevi sem se vdal, ker sem moral to storiti, in ob slovesu Vam klidem z bogom, še nadalje bova stremela za skupnim ciljem, čeprav ne na isti način.“

S prijateljskimi pozdravi, Vaš vdani

Woodrow Wilson.

DOMOLJUBNOST OGRSKIH SLOVENCEV.

O življenju in trpljenju ogrskih Slovencev smo vse premalo poučeni. Nepoznamo njihovih gospodarskih razmer, ne političnih bojev, ne poznamo njih slovstva, ne njih zemlje. In vendar bi bila naša dolžnost, da s paznim očesom opazujemo vsak najmanjši pokret naših bratov onkraj Mure.

Zavednost ogrskih Slovencev se dviga polagoma. Poznajo svojo dolžnost napram ogrski domovini, obenem pa ne popuščajo v svoji ljubezni napram ogrski domovini. Seme, ki ga je sejal z veliko ljubeznijo in modrostjo tišinski voditelj dr. Ivanoci, gre v klasje.

Zanimivo je, da so tudi ogrski Slovenci morali začetkom mobilizacije in vojske pretrpeti marsikatera sumničanja. Sedaj je tudi to minilo in na njihovi zanesljivosti ne dvomi noben pošten človek več. O tem piše glasilo ogrskih Slovencev „Novine“ v zadnjem številki pod naslovom „Domoljubnost slovencev“ tako-le:

„Pred kratkim so pohvalile peštinske in tudi lendavske novine domoljubnost vogrskih slovencev.“

Nam je to veliko zadostilo, ka ravno tisti spoznajo našega ljudstva jakosti, ki so je prle ornili.

Omenjeni listi poročajo, ka se slovinci za slovence imenujejo, radi majo svoj materinski jezik, ali goreči vogrski domoljubci so, vogri po domovini, štere je od vogrške domovine nikaj nej moglo odvrti, nikše od zvinaj pridocje zapelavanje.

Mi se na tom izvaj zahvalimo; veselí nas to spoznanje. Dvoje pa na nje odgovorimo.

Obprvim, naj nam naznanijo dragi člankarje tiste zvünške, ki so naše slovence proti vogrski domovini hujskali. Takšni na najdejo. Naše ljudstvo je z neprijateljji domovine nikdar nej v dotiki bilo. Nikdar se je ešče kaj takšega nej posvedočilo. Pisalo se je dosta proti nam slovincem, ali istinske podlage za to obtužitev so tisti spisi nikšamo naj ostanejo sovražni listi i nadale v tem spoznanju.

Ob drugim pa to prosimo drage sovražniške liste, naj po boji tudi spoznajo, ko je mogoče ljubiti svoj materni jezik i vogrsko domovino z ednim potom tudi. Naj vam ne mečejo na oči slovenske pesni, slovenskih navkov, slovenskih novin i druge rabe svojega miloga maternega jezika, nego naj nas ešče navdijo, kde ga slobodno rabimo i naj nas pokarajo, če to ne včiniimo“.

KRASEN DAR vsakemu izmed naših naročnikov. Vaša mala fotografija umetniško povečana v velikosti 13X17 palcev BREZPLAČNO.

Gotovo ima vsakdo izmed vas kako sliko, bodisi svojo ali svojih še živelih ali že umrlih dragih, katero bi želeli imeti v povečani obliki, in tu se vam nudi prilika dobiti tako sliko in to popolnoma brezplačno.

Tako povečana slika v novi in zelo priljubljni, podolgasto okrogli, izbočeni obliki stane povsod od \$3.— do \$5.—. Za točno reprodukcijo male slike v veliko se jamči.

Pomen tega darila je razširjenje kroga čitalcev našega lista in utrjenje prijateljskih razmer med nami in njimi.

Slika, katero vam bomo napravili bode točen povečan posnetek vaše male fotografije, kateri bodete z veseljem odbrali častno mesto med drugimi slikami v vaši sobi.

Poslajte nam svojo najpriljubljenejšo sliko in pet novih naročnikov za „Slovenski Narod“ skupno z dotični naročnino za celo leto, to je \$5.— in natančnimi naslovi dotičnih, na kar bomo začeli novim naročnikom pošiljati list, vam pa gori omenjeno povečamo, in vašo nam za vzorec poslano sliko. Ako pa najdete deset novih celoletnih naročnikov in nam pošljete njihova imena in naročnino tedaj vam bomo dali napraviti enako sliko, toda v barvah.

Ne odlašajte, pošljite nam svoje slike in izpolnite ostale pogoje, da čim prej dobite to krasno darilo.

Uprava „Slovenskega Naroda“

Slovinci in Slovenke, naročajte se na „Slovenski Narod“, najboljši slovenski list v Ameriki!

BOJNE MAPE

EVROPSKIH V BOJ ZAPLETENIH DRŽAV V OBLIKI VELIKE KNJIGE Z 20 STRANMI.

SAMO 25 CENTOV.

Najnovejši bojni zemljevid, knjiga 20 strani v barvah. Knjiga je velika 14 1/2 palca v dolžino in 10 palcev v širino.

Najprej so navedene sile vseh vojsk s številkami, nadalje so v njej slike vladarjev vseh vojskovočnih se držav in omih, ki se še utegnejo zaplesti v vojno. Skupaj deset vladarjev.

Zatlen prva mapa v barvah porazdeljuje cel Evropo, kakor se v sedajti vojni grupirajo države, in kdo in proti komu se bori, je tudi označeno v barvah.

Četrta stran obsega cel svet, na kateri je označeno, koliko ima vsaka vojskova se država kolonij ali naselbin in kje se nahajajo.

Na peti strani je v barvah nemško cesarstvo, obkroženo od sovražnikov, ki se bojčujejo, in kje se bojčujejo.

Na šesti strani je Rusija z mejami Nemčije in Avstro-Ogrske, kjer se sedaj bijejo silno krvavi boji.

Sedma stran obsega Anglijo z njenimi otoci in Irsko, okoli katere se bijejo velikanske pomorske bitke.

Na osmi strani je Francija z mejami na Nemčijo in Belgijo, koder razdaljo nallitajski boji.

Deveta stran obsega celo Avstro-Ogrsko državo z njenimi mejami na Srbijo, kjer so se bili naši sinovi, bratje in sosede, in pa z mejami na Rusijo, kjer se sedaj merijo avstrijske in ruske vojske v najsrdečjših bojih.

Na deseti strani je Srbija z novo teritorialno posestjo in mejami, kjer se nahajja sedaj srbska vojska 1. d.

SAMO 50 CENTOV.

pa dobite velikansko knjigo istotako s tolikimi stranmi in s slikami vladarjev vseh sedaj v boj zapletenih držav, poleg te pa še eno knjigo s slikami z bojšča, ki vsebuje 50 krasnih slik.

Na sredini te zemljepisne knjige je posebno natanko in precizno izdelan zemljevid avstro-ogrsko nemškega, kjer se najde vsa naša mesta in se more natanko zasledovati bojne dogodke v naši domovini v Karpatih in v Galiciji. Knjiga je zares prekrasno delo s 50 velikimi slikami z bojšča.

A vse to dobite samo za 50 centov.

Kdor torej želi prvo, samo mapo ali drugo, mapo s slikami z bojšča, naj se takoj naroči ter pošlje obenem 25 ali 50 centov na upravo „Slovenskega Naroda“.

LAZ IMA KRATKE NOGE.

SAKSER V LASEH S PATRI FRANČISKANI.

Frank Sakser, največji in najpopolnejši lažnjivec med vsemi pri seljenci v Združenih državah, je zopet javno zagazil v svoje stare navade; ali topot pa ne zato, ker je napadel priproste ljudi, ampak zato, ker se je lotil samih svetih patrov frančiškanov.

Ker ni vedel Sakser v svojem deliriju, kako bi se otresel očitanju, katerega so mu zabrusili v obraz tukajšnji slovenski časopisi in oni v stari domovini, trdeč da je skubel po štiri dolarje pri vsakih sto kronah naše ubožno ljudstvo, ki mu je zaupalo svoj denar, nantujen njihovim dragim v stari domovini, je začel sedaj hudo polemiko s svetimi frančiškani iz Brooklyna.

Na čelu le-tem stoji naš prerazsvetljeni Reverend Kazimir Zakrajšek, ki izdaja v slovenskem jeziku pisan mesečnik v korist grešnih duš slovenskega ljudstva v Ameriki.

Na svoji prvi strani nosi ta nabožna publikacija sliko križanega Jezusa Krista. Na levi strani Kristovi je Devica Marija, nekoliko nižje na desni pa kleči junška deva Slovenija reko na svojih prsih, a pogled ji je obrnjen v jutрно zvezdo.

Na drugi strani omenjene publikacije je zapisano z velikimi črkami: „Frank Sakser pošilja naj hitreje in najceneje denarje v staro domovino“.

Vse to je napisano tako, samo Sakserjeve slike manjka. Zato pa tudi ne moremo povedati, v katero zvezdo so uprte njegove oči.

No, vsak se tako preprost človek mora takoj reči, da to ni prava kombinacija — pravo združevanje, zlasti še ne, če se pomisli, da veruje vse slovensko ljudstvo v Jezusa Krista ter ga kleče prosi odpuščanja svojih grehov. Ali ne poznamo pa človeka, ki bi se zgrudil pred Frankom Sakserjem na svoja kolena. Samo mi smo isti, ki ga kleče prosimo; naj povrne našim ljudem tiste težko prislužene dolarje, — po štiri dolarje pri vsakih sto kronah, — katere je ukradel ubožnemu slovenskemu narodu, naj povrne tisti denar, sedaj ubogim vdovam in sirotam ki stradajo v Evropi ter so napadene vseh strani, v zadnjih dneh napadene tudi od Italijanov, katere smatra Sakser za veliko boljše od Avstrijev, in o katerih je pisal v svoji umazani reklamni plenici povzdiguje jih v devota nebesa.

Nadalje je trdil, da bodo zmagali Lah in Srbi, in da sta Italija in Srbija edini deželi, ki lahko pripravite Slovincem paradiz že na tem svetu.

Mi molimo pred sliko na prvi strani — pred križanim — da bi Frank Sakser, ki stoji že z eno nogo v grobu, tudi molil kleče pred Kristom — to pa v mali kapelici v Hollis Court, Long Island, — naj mu odpusti ljubi Bog greha. Prej pa mora seveda vrniti ubožnemu slovenskemu narodu ukradeni denar.

Ali mi vemo natanko, da ne more vrniti vsega, ker je pač zakopan v prevelike dolgove. Toda mi mu odpuščamo, in tudi usmiljeni Bog mu takisto stori to uslugo, da le povrne polovico „Rdečemu križu“ v Ljubljani. Če Frank Sakser stori to, potem prosimo s povzdignjenimi rokami presv. Rev. Kazimira Zakrajška, prosimo takisto poglavarja jezuitov v Rimu, prosimo Njegovo svetost, papeža Benedikta XV. in vse angele božje, všteti tudi tiste, ki so jih poslali razni škofje na italijansko fronto v varstvo lahonskih čet, naj rešijo ubogo Sakserjevo dušo groznih peklenških muk. In če ga ne izpusti Sv. Peter, vratar nebeski, v sveta nebesa, naj ga pošlje vsaj v vice, kjer si očisti vsaj deloma grešno dušo.

DR. DERNBURG ODPUTUJE V SOBOTO.

New-York, 10. junija. — Dr. Dernburg zastopnik nemškega rdečega križa v Ameriki odpotuje v soboto na norveškem parniku „Bergensford“ v Bergen, Norveško, kjer osnuje v imenu nemške vlade vnanji časnikiarski urad.

ČLOVEKU V FRANČIŠKANSKI OBLEKI V ODGOVOR.

Človeku v frančiškanski obleki ni dala kazimirska žilica miru, dokler se ni obregnil tudi ob mojo osebo, dasi sem javno zmenil zanj doslej toliko, kolikor za umazani kamen na cesti, ki mi ni napoti.

Najprej odločno zavrača ta človek podlo namigavanje, priobčeno v „Glasu Naroda“, češ, da so bili naslovi naročnikov „Slovenskega Naroda“ ukradeni iz hiše omenjenega nevrednega božjega namestnika. V zvezi s to zadevo hoče po svoji „krščanski ljubeznivi“ spraviti tudi mojo osebo, dasi prav dobro ve, da bi me kot pošten nasprotnik niti oddalec ne mogel osumljati takega dejanja. No, pa mi ne zamerim tega. Odpuščem mu iz dna srca ter ga pomilujem iz vse svoje duše. Saj lojov napade svojega poštenega soseda le po lopovski navadi.

S satansko škodoželjnostjo je dal natisniti v svojem listu, tisto brzogov, nedostojno in nespadobno za „božjega“ namestnika, pričakovaje, da napadem v tem odgovoru tudi vero.

Pa se je temeljito urezal. Kajti čisto natihno povem na uho, da bolje ločim vero od njenega nevrednega zastopnika kakor pa človek v frančiškanski obleki, ki si prizadeva na vse kriplje krasti čast ljudem, boljšim od njega.

Zvonko Novak.

PISMO Z VZHODNEGA BOJIŠČA, ZDNE 24. FEBRUARJA 1915.

Dragi brat! — V začetku svojega pisanja Te prav lepo pozdravim ter Te naznanjam, da sem prejel Tvoje razglednice, za katero se Ti prav lepo zahvaljujem. V naslednjem Ti hočem razložiti, kako se nam godi tukaj na bojnem polju.

Izpočetka nam je šlo prav slabo, ker smo stradali, da je bilo kaj. Na maršu ni bilo prav nič kruha. Prodirali smo 14 dni neprestano, in kuhinja se nam je v tem času večkrat izgubila.

Moji naslov je sedaj takle:

A. Pavlič, e. in kr. F. K. R. št. 25. 6. baterija, bojno pošta št. 79.

Potem smo se kar nenadoma ustavili ter ostali na tistem mestu mesec dni v ognju. Nato smo se umaknili na Ogrsko. Toda tamkaj nismo dolgo ostali. Kajti Rusi so jih prav pošteno dobili po hrbtu. Zaten smo zopet prodirali nazaj v Galicijo, kjer stojimo sedaj neprestano v ognju že šest tednov na enem in istem mestu, kjer streljamo, da se vse kadi in trese. Tu se odigravajo hude bitke. Zadnjič so ujeli trije Nemci kar 25 tisoč Rusov ter uničili precej 10. ruske armade. Dva dni pozneje smo pa mi ujeli 26 tisoč Rusov. Čez nekoliko dni se je vnela iznova velika bitka, ki je trajala dva dni in v kateri smo zajeli 110 tisoč Rusov, ter zaplenili 300 topov in zelo veliko število strojnih pušk. Tega bi skoro nihče ne verjel, a je vendar čista resnica. Včeraj smo Ruse zateli ravno na cesti, ki so imeli 150 voz municije. Naglo smo se vrgli nanje ter jih tako popolnoma razbili, da nam niti en mož ni ušel. Vsa naša artilerija je streljala nanje kar vse.

Moja osebna poslanica nade.

Želim, da me pozna vsaki mož in vsaka žena v tej deželi, katere tripi na boleznih. Želim, da me poznajo vsi kot prijatelja — da vedo kdo sem kaj kaj sem stonil v preteklih in kaj delam sedaj. Moja slika vam lahko splošno, da sem učitelj v medicinski praksi, katero vršim že dolgo vrsto let; moji laje so danes značebeli po doležih letih studiranja, raziskavanja in dela. Silno sem preučil in analiziral vse tiste stvari, leonimo in globoko skotajevane bolezni, ki se tako težko zdravijo in o katerih ima mnogo drugih zdravnikov le površno znanje. Želim, da mi vsak bolan mož in vsaka bolna žena zaupa svoje težave in tajnosti, v kakemu leoni dal prostovoljno, ker želim, da sem z vsakim dober prijatelj. Pišite po brezplačno knjižico, katero vam nudimo, in Gajte mojo poslanico nade.

Dr. J. Russell Price Co.

križen. Danes je tudi zelo rapotalo tod naokrog. V bližini je namreč neko mesto, v katerem so bili Rusi. Misleč, da ni nobenega Rusa v njem, je korakala naša infanterija — pehota — proti tistemu mestu. Tedaj so pa kar nenadoma začeli Rusi streljati iz hiš skozi okna na naše čete. Ruske strojne puške so kar žele med našimi. Naglo smo jim pršli mi s svojimi topovi na pomoč, in kmalu so se jele podirati hiše, in gorati. Ni dolgo trajalo, pa je bilo celo mestece le kup razvalin in pepela, in naokrog je ležal urtev vojak pri vojaku. Jaz sem se vedno zdrav, dasi sem že pet mesecev na bojišču.

Sedaj na spomlad bodo še strasne bitke, v katerih se bo šlo za življenje in smrt, in srečen bo tisti, ki bo še ostal pri življenju. Toda za domovino svojo in svojega vladarja vsak pravi Slovenec prav rad prelije svojo srčno kri. Zakaj pa domov nič ne pišete? To pismo Ti bodo mama odposlali, ker jaz ne vem na pamet Tvojega naslova.

Sprejmite vsi trije, Ti, Reza in Tvoja žena srčne pozdrave z bojnega polja. Tvoj brat A. Pavlič.

PISMO IZ POD URALA.

Te dni smo prejeli iz rok g. Lat pajnarja dopisnico, pisano tam pod Uralom, ki je obmejno govorje velike ruske države. Na tej karti so napisane naslednje vrstice:

„Jsem v ruskem zajeti v meste Ufa, gubernija Ufa. Isem zdrav nejeem računji. Mužete me psat česky. Srdečny pozdrav. Jmeno i prijmeni: Franc Dobida, uplenjeni Avstrijec. (V slovenskem prevodu se glase te vrstice: „Sem v ruskem ujetnistvu v mestu Ufa gubernija Ufa. Zdrav sem in nisem ranjen. Lahko mi pišete po česko. Ime in priimek: Franc Dobida, ujeti Avstrijec.“)

Ufa, dne 14. aprila 1915.

Dragi brat! Naznanim Ti, da sem prejel Tvoje pismo 11. aprila z velikim veseljem. V vojski je bilo treba preostati marsikaj. Sedaj je malo boljše, ker se ni treba bati svinčena Rusi so me ujeli zdravega. Pozneje sem pa nekaj zbolel. Tako sem moral biti 12 dni v bolnišnici. Sedaj sem pa vedno zdrav. Kako se mi tukaj godi. Ti zdaj ne morem pisati. Kada, bo mir, in ko bom doma, Ti bom že obširnejše pisal. Pisma od doma ne dobim nobenega. Pisal sem jih več, pa odgovora ni nobenega. Priznčno Te pozdravljam in Te zahvaljujem za pismo. Tvoj vedno ljubeči brat Franc Dobida.

ZELODCNE BOLEZNI

okorela jetra, žolčnica, zapeka, zlata žila, revmatizem, katar, naduha in funkcionalne bolezni sreča se lahko vpešno zdravijo privatno na domu in z majhnimi stroški.

Želimo tudi, da se seznanite z našim vpešnim načinom zdravljenja na domu takih bolezni kakor so sifilis, nečista kri, kožne bolezni, kapavica, živčna slabost, moška nemoč, semenotok, slabost možganov, kongestivna striktura, bolezni na mehuru in ledvicah in razne druge bolezni na spolno-urinar-nih organih na katerih mnogi moški toliko trpijo.

Zdravniška knjižica, katere šteje 96 strani, zastlonj.

Pišite še danes po to knjižico in u njej boste našli enostavna fakta v razumljivem, materinskem jeziku. Ta knjižica je zaloga znanosti in vsebuje informacije in nasvete, ki bi jih moral znati vsak možki in vsaka ženska; posebno pa so ti podatki koristni tistim, ki mislijo na ženitev. Ako torej hočete znati, kako bi dobili nazaj svoje staro zdravje in moč, pišite takoj po to brezplačno knjižico in zvedeli boste, kaj je potrebno glede te ali one bolezni. Ne pošiljate denarja! — pošiljate samo vaše ime in naslov na spodnjem kuponu. Ne trošite denarja za kakšno neverodna sredstva, temveč čitajte to knjižico, katere je izdajatelj zdravju, in črpati iz nje pravčasne nasvete in podatke. Pri tem lahko zveste, na čem vi trpite in kako se more vaša teškoča obvladati.

Kupon za brezplačno knjižico.

Zapišite vaše popolno ime in naslov, izrežite in pošljite nam še danes. Plačajte potrebno poštnino, da dobimo pisno o pravem času.

Form for requesting the free booklet, including fields for name, address, and city.

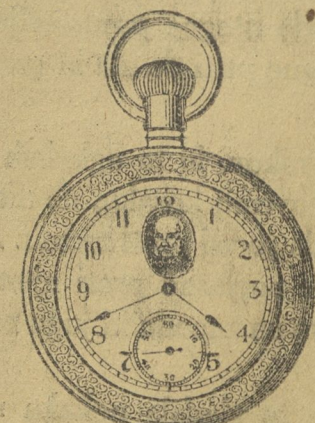
POZOR!

KRASEN ZEMLJEVID V BARVAH, KATEREGA JE DOBITI MOGOČE BREZPLAČNO.

Obstoji iz dveh delov na štirih straneh in obsega: Pregled cellega sveta z morja in suhe zemlje. — Združene države v posebnem oddelku in skupno. — Ostalo zelo zanimivi zemljevidi. — Poučne in statistične tabele. — Panamski prekop. — Slike vseh vladarjev na zemlji. — Slike vseh predsednikov Združenih držav od Washingtona do Wilsona. — Zastave in grbi vseh držav na zemeljski krogli in t. d. ...

Kdor naših naročnikov najde dva nova vsaj polletna naročnika in pošlje dotični znesek (v tem slučaju najmanj \$1.—), na upravo, dobi na zahtev gori opisani enciklopedijski zemljevid brez vsakih nadaljnjih stroškov.

TAKA PRILIKA SE VAM REDKOKDAJ PONUDI.

SAMO \$2.00. Ura je nekoliko večja, kot kaže slika.

Zdaj, ko so vsi sovražniki naperili svoje orožje proti Vaši domovini, se mora pozabiti vsa majhna nespozumljenja v stari domovini. V avstro-ogrski državi je mož ki ga vsak rojen Avstrijec spoštuje. Ime mu je Franc Josip I. Učili ste se še kot otrok v šoli, kako visoko ga morate ceniti. Leto za letom ste potem čuli z ustni svojega izpovednika, kako dober je avstrijski cesar. Izkratka mi vemo, da ga visoko spoštujete.

Ali sedaj ne morete bolje pokazati svojega spoštovanja do njega, kakor če si nabavite uro z njegovo sliko, ki vas bo obenem vedno spominjala na vaše mlade dni. Ta ura je zanesljiva, in za pravo zlato na ujej jamčimo dvajset let. Denar vam povrnemo v slučaju, da bi ne bili zadovoljni z uro. Pošljite \$2.— in dobili boste uro, prosto vsakršnih nadaljnjih stroškov.

Naročajte na naslov: WAR SOUVENIER BUREAU, Starokrajski Dept. Room 6002, 1 Madison Avenue, New York, N. Y.

POŠTA V AVSTRIJO IN NEMČIJO. NAŠIM NAROČNIKOM NA ZNANJE.

V zadnjih dneh nam je došlo veliko vprašanj glede vojaških zadev. Mnogi naši rojaki so nam priložili tudi zneske po 50 c., misleč, da tudi mi računamo za par stopinj na avstrijski konzulat po 50 c., kakor je to storila svojčas Sakserjeva šifkartašnica.

Da obvarujemo rojake pred nepotrebnimi stroški, naznanjamo vsem naročnikom „Slovenskega Naroda“, da izvršuje uredništvo „Slovenskega Naroda“ vse zadeve, ki so v zvezi z avstrijskim konzulatom in katerih ne morejo opraviti naši naročniki sami, popolnoma BREZPLAČNO. Le če je treba vrniti listine po pošti naj nam prilože poštnih znamk v primerni vrednosti. Uredništvo „Slovenskega Naroda“.

ITALIJANSKI ZRAKOPLOV ZAPALJEN IN UNIČEN OD AVSTRIJSKEGA AEROPLANA.

JUNAŠKI ČIN DVEH POMORSKIH ČASTNIKOV. — AVSTRIJSKI AEROPLANI OBSTRELUJEJO BENETKE IN LAŠKA MESTA. — ITALIJANI OB SOČI ODBITI.

Dunaj, preko Londona, 10. junija. — Uradno obvestilo z italijanskega bojišča se glasi:

Italijanski zrakoplov „Citta di Ferrara“, ki je hotel metati bombe na našo Reko, je bil napaden, zapaljen in uničen od našega aeroplana „L-48“. Na aeroplani je zapovedoval poročnik Glasing, a pilot na njem je bil pomorski kadet Fritsch. Dva talijanska častnika in pet vojakov, ki so bili na tem zrakoplova, so odpeljali v ujetništvo.

Hydroplau naše vojne mornarice št. „L-47“, kateremu je poveljeval poročnik Bonfili, a kot obzovalec je bil na njem pomorski kadet Strobl, je večeraj jutraj poletel nad Benetke ter vrget na mesto mnogo bomb, na vojno skladišče v Murano in na italijanske torpedne rušilce. Škoda je ogromna.

Kakor vse kaže, se Italijani pripravljajo na splošni naskok na avstrijske postojanke ob Soči.

Dosedanji italijanski napadi pri Gradiški in Gradežu so bili vsi odbiti s težkimi izgubami za sovražnika.

Na koroški in tirolski meji napada italijansko topništvo naše postojanke, a brezuspešno.

Oddelek italijanskih alpincev so razpršile naše čete pri Montepiano.

ITALIJANI SO PRED POZICIJAMI AVSTRJSKE VOJSKE OB REKI SOČI.

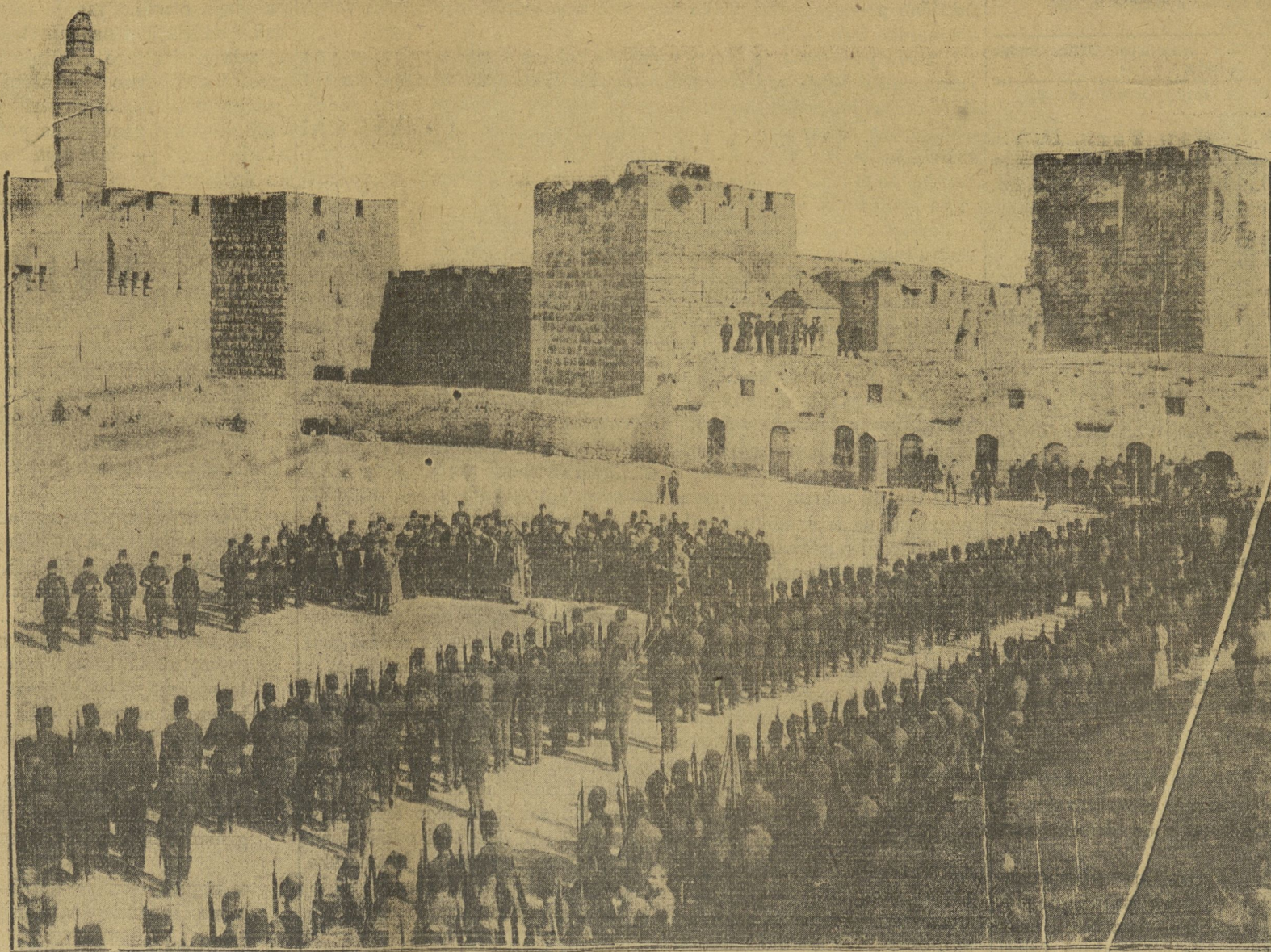
Videm, preko Chiosso in Pariza, 10. junija. — Italijanska vojska se je že spoprijela z avstrijskimi četami na vzhodnem obrežju reke Soče.

Na morju nameravajo Italijani zavzeti zaliv Panzano, da odtam navale na Tržič (Montfalcone), kjer se nahaja velikanska avstrijska ladjedelnica.

GENERAL DANKL JE DOŠEL V TRIDENT.

Inomest, preko Pariza, 10. junija. — Avstrijska vojska se pripravlja, da se vrže potem na Italijana. General Dankl je došel v nedeljo z ruske fronte v Trident, da prevzame vrhovno poveljstvo avstrijskih vojsk ob italijanski meji. Tudi veliko nemških čet je že došlo v Trident. Z vzhodnega bojišča pride težko topništvo na italijansko bojišče.

TURŠKA VOJSKA V JERUZALEMU PRED ODHODOM NA BOJNO POLJE.

Dobro izveščana turška vojska, ki se je že večkrat odlikovala v sedanji vojni, ima tudi v Jeruzalemu dokaj izbornih čet, ki se vztrajno bore zoper avstrijske sovražnike. V gornji sliki je predčen svečani prizor tik pred odhodom turške čete na bojno polje. Vojake blagoslovlja njihova cerkev.

STANISLAVA ZAVZETA.

Berlin, 10. junija. — Sedaj je padlo tudi zadnje važno rusko oporišče v južnovzhodni Galiciji. Skrajno desno krilo Linsingenove vojske, ki je prodrlo skozi Dolino in Kaluč, se je spojilo z raznimi četnimi skupinami e. in kr. bukovinske armade ter zavzelo Stanislavo. Štirinosek ruskih vjetnikov in trinajst strojnih pušk je padlo ob tej priliki Avstrijcem in Nemcem v roke.

TURŠKA ZMAGA PRI SEDDUL-BARU.

TISOČI PADLIH ANGLEŽEV POKRIVAJO BOJNO POLJE.

Berlin, 9. junija. — Glasom službenih poročil iz Carigrada se je posrečilo Turkom odbiti angleške napade pri Seddul-Baru. Na tisoče angleških vojakov je padlo v tej bitki. Turki so zajeli 17 strojnih pušk in veliko množino drugih vojnih potrebščin.

Iz nadaljnjih poročil o britskem porazu pri Seddul-Baru se da posneti, da so Turki uprizorili protinapad, zagnali nasprotnika nazaj, ujeli mnogo angleških vojakov ter zaplenili veliko municijo in pušk. Angleške postojanke so silno ogrožene, ker jih ne morejo več podpirati topovi bojnih ladij.

Čete se zavedajo tega opasnega položaja, in njihova uporna sila pojema boljbolji.

Amsterdam, 9. junija, preko Londona. — Iz Carigrada je došlo senkaj naslednje službeno obvestilo o bojih v Dardanelah:

„Naša artilerija je razrušila sovražno postojanko v bližini Avi Burnu, s katere so grmeli topovi. Sosedni zakopi in nasipi so bili takisto razdejani.“

„V okolici Seddul-Baru ni pokazal sovražnik po svojem zad-“

RUMUNIJA IN BULGARIJA

Sokro vse tukajšnje časopisje se z velikim zanimanjem bavi z vprašanjem, kam jo mahnete Rumunija in Bulgarija. Kakor je posneti iz raznih spisov, so balkanski odnošaji napram v boj zapletenim državam silno nejasni.

Zato se pa samo ugiba in ugiba. Nihače nam ne pove kaj pozitivnega, nihače ne ve kam se nagnete omenjeni državi. Le edino to je jasno, da ju snubijo avstrijski sovražniki neprestano ter jima objublja vse mogoče in nemogoče, kakor so to delali v Rimu, preden je napovedala Italija svoji zaveznici Avstriji vojno. Zlasti se vzel na piko Rumunijo.

Človek bi pričakoval, da bo tu-

njem brezuspešnem napadu prav nobene aktivnosti.

„Naše baterije na azijski strani so streljale na izmučene sovražne čete v okolici Seddul-Bara. Sovražnikove artilerijske postojanke in njegove transportne ladje za municijo smo tudi obstreljevali.“

„Dve sovražni križarki sta brez uspešno obstreljevale vas Ajanes, ki leži nasproti otoku Mytelene. Pozneje je poslal naš nasprotnik en parnik vojakov proti imenova nemu pristanišču ter poizkusil od strani nekaj tankaj se nahajajočih čolnov. Z obrežja so začeli naši streljati na parnik, in ladja je kmalu odplula.“

„MEDJIDJE“ DVIGNJEN.
Odesa, 9. junija, preko Londona. — Turško križarko „Medjidje“, katero je začetkom aprila potopila ruske podmorske mine blizu Odesa, so Rusi dvignili ter je privedli v pristan.

ZAVEZNIŠKI NAPAD VZRAKU
London, 9. junija. — Neka brzojavka, došla iz Bukaresta, pravi, da je pred kratkim 9 zavezniških aeroplanov bombardiralo Galipolis. Ob tej priliki so bili ubiti trije vojaki in več jih je bilo ranjenih.

Brzojavka pristavlja, da je došel nemški podmorski čoln „U-23“, ki je uničil angleški bojni ladji „Triumph“ in „Majestic“ v Carigrad. Prebivalstvo ga je podzdravljalo z velikanskim navdušenjem.

di „uboga“ Avstrija napela vse strune, da pregovori Rumunijo v svojo korist. Toda nič tega.

Avstrija se je odločila zavrniti vsakršne zahteve odstrani Rumunske.

Rumunjska vlada se takorec norčuje iz alierev. Saj zahteva vedno več in več od njih. Ob tem svojem zahtevanju pa bo najbrže v ztrajala na tajni pogodbi, ki je v veljavi še do 1921. V tem dogovoru je med drugim tudi točka, v kateri se zavezujete obe državi, da ne bosta započele sovražnosti druga proti drugi, kadar je ena izmed obeh zapletena v boj z drugim sovražnikom.

Köln, preko Londona, 9. junija. — Politično obzorje na Balkanu se je nekoliko razjasnilo. Rumunjska je prvi ponudek zavezniškov:

PISMA Z BOJIŠČ SLOVENCIM SMO ČILI IN ČVRSTI.

Četovodja-topničar Josip Hole, doma od Sv. Jurija na Ščavnici, pridelen gorskemu topničarskemu polku št. 3, piše dne 8. aprila svoji sestri Ani Fras v Zupetincih pri Sv. Antonu v Slov. goricah s karpatskega bojišča:

Ljuba sestra! Oh, kako naglo nam je potekel čas, ti mili dnevi velikonočni, katere smo morali letos ločeni drug od drugega obhajati. Udeležil sem se sv. maše kar tu na pokopališču blizu cerkvice, torej na prostem. Službo božjo je daroval č. g. vojni kurat ter imel po sv. evangeliju tudi nemško in češko pridigo. Veliki ta spomin na one ki so dali življenje za domovino, in mi nad njimi čili in prisostvovali pri službi božji, oh, vedi, to je žalosten spomin na vojsko! Mnogo nagrobnih križev naznanja — da tu so tisti vrtovi, — ki spe mladostni cvet, — razrušeni gradovi, — strašan je ta pogled! Oh, mnogi domači, ki so lansko leto skupaj v veseli družbi obhajali kot mož in žena, sinovi, bratje, sestre, sploh vsi, velikonočne praznike, so letos že mnogi možje in fantje obhajali Alelujo tam gori nad zvezdami pri nebeskem Jagujetu, veseleči se, kajti angelj smrti jih je vzel iz naše sredine in zanesel tja, kjer ni nobenega sovražstva in preganjanja. Bog poravnava vse sovražstvo. Vem, da ste se Vi v domačiji tudi nas veliko spominjali, pa tudi teh dogodkov tisti, katerim je že izguba predragih naznanjena, vedo izgube ceniti. V duhu si lahko predstavijo sledečo kritico, ki pravi: Kje so tisti, ki so lani — še današnji dan veseli bli. — V zemlji so že pokopani. — Križ na grobu jim stoji!

Da, odprta noč in dan so groba vrata, vsak dan stojimo na braniku, gledavši smrti v oči, dokler nas morda pokosi.

Naznanjam Ti, da imamo od Velike noči prav gorke in prijetne dneve, čeravno je po tukajšnjih gorah tupatam še debel sneg.

Ali že kaj delate po vinogradih in poljih? Mislim, da je težko za delavce, ker so večinoma na drugih poljih, a domovina, kje si ti? Sedaj nam ni več tako hudo, zima, katere smo se bolj bali, kot šrapnelov in granat, je minila in za streljanje pušk in topov se dosti ne zmenimo več. Oh, koliki so vendar spomini! Veliki razgrajaci-ludodelci so zdaj ponižani, posebno tisti, ki imajo ozeble noge. Velike so te sirote, ki se opirajo na palice in gredo kakor berači. Glej, tako nas tepe šiba božja. Zahvaliti se imam angelju varuhu, da sem obvarovan že vseh teh hudih boleznih in sovražnih krogel. Sploh smo Slovenci, kakor je pokazala ta vojska, čili in čvrste narave. Ako Bog da, se še kdaj vidimo. Sedaj pa Te iz srca prav iskreno pozdravlja Tvoj brat Josip.

RUSI NIMAJO KORAJŽE.

Trenski vojak Karl Bračko piše svojim starišem v Spielfeldu s karpatskega bojišča:

Dragi oče in mati! Slovenski možje in mladeniči, ki nas je cesar poslal zoper mogočnega sovražnika-Rusa, smo krepki, gotovo eni najbolj čvrstih in vstrajnih braniteljev Avstrije. Godi se nam še ne preslabo. Prestali smo je mnogo gorja in trpljenja, a Slovenec nikoli ne obupa. Vdani v voljo božjo, prenašamo vse bridkosti vojne. Ruse pa tepemo, da je veselje. Mnogo silih češpljev smo jim že poslali. Bil sem že neštokrat navzoč, ko smo vojaki domačih slovenskih polkov ujeli po več sto Rusov. To vami je veselje, če zakličete Avstrijce Rusu: Roke kviškar! Vdajte se! Poselne korajže se menda Rusi doma niso učili. Da penekol repredujejo, je krivo le to, da jih je po tri do petkrat več kot naših. Pa upam, da se Rusom ne bo posrečilo prodreti do naših koš so sedaj.

Angležev. Francozov in Rusov odpomisli, da je Bulgariji predvsem za Macedonijo, ki so ji jo iztrgali iz rok po drugi balkanski vojni. Zavezniki ji še niso ponudili tega ozemlja. Bulgarija je naravno zainteresirana ob turški meji, ali bulgarski državnikji vedo prav natanko, da se nudi le sedaj prilika sledi Bulgarija rumunjski politiki. Ta domneva je tem bližja, če se

VSI SE PEHAJO ZA VAŠIM DENARJEM.

POSLUŽUJEJO SE VSEH MOGOČIH IN NEMOČOČIH SREDSTEV, DA SE DOKOPLJEJO DO VAŠEGA ZAUPANJA IN DENARJA.

Veliko število neodgovornih bankirčkov in šifkartasev je preplavilo naše kolonije po Združenih državah s cirkularji ali okrožnicami, v katerih prav po kramarsko ponujajo najnižje cene za odpošiljanje denarja v staro domovino.

Zavedaje se svoje dolžnosti smo že večkrat opozorili naš narod na to, in „Slovenski Narod“ je edini slovenski list, ki neprestano svira naše ljudi, naj se nikar ne da preslepiti potom imenovanih cirkularjev. Zato tudi ne mara prinašati oglasov takih dvomljivih bankirčkov, dasi sam trpi vsled tega škodo, a narodu koristi mnogo.

Kakor smo že poudarjali, je sedaj čas, ko morate dodobra premisliti, preden poverite komu svoj denar.

Kadar prejmete cirkular, spisan v slovenskem jeziku, ki vam ga je poslal kak zakotni bankirček, se ne smete dati takoj speljati na led ter mu poveriti svoj denar.

Vi dobite tak cirkular od bankirja, ki ga prav nič ne poznate. Le-ta je mogoče pošten, ali njegovo bančno podjetje mu lahko vsak čas izpodleti, in vaš denar zapleni potem pristojna oblast, od katere ga ne morete dobiti tako naglo. Ali prav pogosto se pa tudi zgodi, da je tak bankirček nepoštenjak, in v tem slučaju je izgubljen ves denar, katerega ste zaupali temu sleparskemu bankirčku.

Po tem zdravem premisleku vam svetujemo, da poveravate svoj denar bančnim zavodom, ki so pod nadzorvom naše države. Take inštitucije so na primer narodne banke.

Vsaka „Narodna banka“ je pod neposrednim nadzorvom kontrolorja of the Currency v Washingtonu. Ta pregleduje natanko njene knjige, in ona mora podajati natančen račun vladi Združenih držav o svojem denarnem poslovanju.

Izrečno vam priporočamo First-Second National Bank Cor. Fifth Ave., and Wood Str. Pittsburgh, Pa., ker je ravno ta banka osnovala in upeljala slovenski oddelek prve vrste, kjer so nameščeni Slovenci, ki razneje vaš jezik, dopisujejo z vami v vaši materini govoricji ter vam morajo biti vedno in v vsakem slučaju uslužni. Njene zveze s Slovenijo v starem kraju so take, da more hitreje doposlati vašim dragim kakor katerikoli drugi denarni zavod.

Zato gojimo nado, in to pa le v vašo korist, da se poslužite tega našega banketa in da boste nam še hvaležni, ker smo vam pokazali pravo pot.

Prava in najvažnejša banka, v kateri opravite vse svoje denarne zadeve v svojem materinem jeziku, je torej First-Second National Bank, Cor. Fifth Ave. and Wood Str. Pittsburgh, Pa.

Slovenci in Slovenke, naročajte se na „Slovenski Narod“, najboljši slovenski list v Ameriki!

ZASLEDUJTE BOJNE DOGODKE!

Krasna in velikanska mapa celega sveta, kjer lahko že na prvi pogled vidite, kod se kretajo razne mornarice in premikajo razne vojske.

Poleg tega imate na tej mapi naslikane vse vladarje, ki so zapleteni in ki se utegnejo zapletiti v sedanjo vojno, in to pa v njihovih najzadnjih fotografijah.

Tudi so na tem ogromnem zemljevidu vse zastave in grbi v barvah vseh v boj zapletenih držav, pa tudi onih, ki utegnejo poseči v boj.

Razentega je poleg prve mape še druga, na kateri so narisane Združene države in naslikani vsi predsedniki, počeni od Washingtona pa tja do Wilsona, kakor še devet drugih map in deset velikih slik, ki vam predstavljajo svetovne znamenitosti.

To vse naročite še danes ter pošljite obnem 50 c. na upravo „Slovenskega Naroda“.

PO DRUGEM PADCU TRDNJAVE PRZEMYSL.

Teden dni je minilo, odkar je postal Przemysl zopet avstrijski. Veselje je zavladalo po celi avstro-ogrski monarhiji.

Vsa večja mesta so bila v svečani obleki. Zastave so plapolale raz hiš, narodne in državne so bile te zastave.

Ljudstva so se vzradostila, potrtost jim je izginila z obrazov, vsa gorja, ki jih morajo prenašati v sedanjih hudih časih, so bile namah pozabljeni, in ponos jim je zablesketal v očeh.

Narodni in državni ponos je bil to.

Saj so se spomnili vsi hrkati, da so jim oteli njihovi hrabri sinovi in moške ključ avstrijske države in ožje domovine — silno trdnjavo Przemysl — iz ruskih rok.

Saj so se spomnili vsi hrkati, zadali hrabri avstrijski vojščaki in zvesti nemški zavezniki Rusom z zavzetjem Przemysla smrti udance.

Rešena je sedaj naša draga domovina na severu, in sovražnik bo skoro iztiran iz naših krajev.

Vesel teden je bil ta teden za vas, dragi nam rojaki onkraj morja, vesel je bil pa tudi za nas tu v Ameriki, ki čutimo z Vami, a ne moremo na pomoč svoji ogroženi domovini.

Tudi tu si videl vzradoščene obraze, ko je došla semkaj vest, da so zavzeli Avstriji Przemysl.

Bliskoma se je razneslo od ust do ust to veselo poročilo, in naši zvesti rojaki so širom Amerike slavili ta velevažni dogodek v prijateljskih krogih svojih znancev in sorodnikov.

Vam, hrabri avstrijski junaki, premovalci ruske posadke v Przemyslu, — Vam, slovenski rojaki, ki se po levje borite za našo milo domovino, pa kličemo vsi zvesti Slovenci v daljni Ameriki krepak nazdar, in le korajžno naprej!

Saj ste si izvojevali z zavzetjem trdnjave Przemysl najslavnejšo in obenem najvažnejšo zmago v sedanji vojni.

Edina in najmočnejša opora, ki so jo imeli Rusi v Galiciji, je izgubljena, in sedaj jih avstrijske in nemške čete čedalje bolj pritiskajo za vrat. Še Lvov, in konec bo ruskih porazov v Galiciji za vselej.

Slovenci in Slovenke, naročajte se na „Slovenski narod“, najboljši slovenski list v Ameriki!

NEGUJTE SVOJE LASE!

Uspešno znanstveno zdravljenje popolnoma zastoj za moške in ženske.

Ali vam izpadajo lasje? Ali se vam pričunajo lasje prečasnoro redčiti? Ali so vaši lasje suhi in lepljivi? Ali imate luskinjo in vas srbi glava? Ako ste plešasti, ali pričunajte dobivati pred lečenjem plešo?

Ako trpite na kateri gorinavedeni bolezn, ne čakajte, ampak se pričnete takoj zdraviti, kajti vsako zavlačevanje je nevarno. Pišite takoj po našo ilustrirano knjižico z naslovom: „RESNICA O LASEH“ (spisana od slavnega evropskega specialista.)

Knjižica vsebuje sledeča poglavja:

Pouk o lasih. Ustroj las in temena. Vzroki izpadanja las in pleše. Kako ohraniti zdrave in dobre lasje. Zdravljenje, vsled katerega zrastejo lasje v šestih tednih. Osivelost. Brada in brke. Pri četrti teden. Znanja in zahvale ozdravljenih ljudi.

Brezplačen poskus zdravljenja. Želim vas prepričati na svoje lastne stroške, da bo zdravilo „Calvacura“ ustavilo izpadanje las, odstranilo luskinjo, in srebroc ter pospešilo rast las. Poslijemo vam \$1. vredno steklenico „Calvacura“ št. 1. obenem z gorinavedeno knjižico „Resnica o lasih“, ako nam pošljete svoje ime in 10 centov v srebru ali znaknati, da se polerje poštno stroške.

Šesti teden. Izrežite kupon spodaj ter ga pošljite še danes na: UNION LABORATORY, Box 422, Union, N. Y.

UNION LABORATORY, Box 422, Union, N. Y.

Priloženo vam pošljamo 10 centov za poštnino ter vas prosim da mi pošljete \$1. vredno steklenico „Calvacura“ št. 1. ter vašo knjižico z naslovom „Resnica o lasih“. (Ta kupon priložite pismu)

ŠTEVILKI 10 IN 2532.

Deset številki „Slovenskega Naroda“ je že šlo med naše rojake po širni Ameriki in daljni stari domovini.

Desetkrat je že izšel „Slovenski Narod“ v New-Yorku na Vesey Str. v hrvaški tiskarni kot popolna in edina last zavednega in poštenega Slovence, g. Dolinarja.

Desetkrat je žigosal in bičal „Slovenski Narod“ neustrašeno in skega naroda ter ga vlekel iz izdajalskega in sramotnega ligaškega blata.

Desetkrat je že okrenil „Slovenski Narod“ neumne in brezglave ligaške kramarje natanko tako, kakor so zaslužili.

Desetkrat je že ponosel „Slovenski Narod“ med naše ljudstvo glas o nevednem in zabitem ligaškem glavarju in najhuši kramarski pijavki, ki se je hotela pod ligaškim plaščem še globlje in občutneje vsesati v telo slovenskega naroda v Ameriki.

Desetkrat je žigosal in bičal „Slovenski Narod“ neustrašeno in pravično vse tiste, ki si hočejo na rovaš našega ljudstva napolniti nenasitne, umazane in kramarske žepce potom svojih kramarskih časopisov.

Desetkrat je že poudarjal „Slovenski Narod“ svoje neomajno stališče napram ožji domovini — Sloveniji — in napram Avstriji, rodni državi večine tukajšnjih Slovencev, smatraje to monarhijo za edino možno državno skupino, v katere okviru ne bodo Slovenci razcepljeni in razdeljeni.

Desetkrat je moral „Slovenski Narod“ odbijati brezuspšne napade odstrani gotovih slovenskih listov, ki so ga proglasila za narodni strup, ga nazivali glasilo avstrijskega konzulata — kar bi bil pravi rad — ga psovali s umno, obnevali njegove delavce s fakini, faloti itd., ter tako uprizorili najnižkotnejšo časnikarsko gonjo proti njemu, podtikaje temu ali onemu članu njegovega uredništva celo tatvino naslovov za njegove naročnike. Na vse to je neustrašeno odgovarjal „Slovenski Narod“, če se mu je zdelo vredno, v nasprotnem slučaju pa je pomilovalje prezrl svojega „napadovalca“.

Desetkrat se je že „Slovenski Narod“ ravnal natanko po programu, priobčenem v njegovi prvi, oziroma šesti številki letošnjega leta, ter odločno korakal po začrtani poti.

In v tej, v 16., oziroma v 11. številki, odkar je začel izhajati v New-Yorku, pa z zadovoljstvom in ponosom konstatira „Slovenski Narod“, da je v vseh desetih številkah vestno vršil svojo nalogo — da je prebudil slovensko ljudstvo iz pogubnega spanja, v katerega so ga uspavali kramarski listi. V dokaz za to dejstvo mu lahko služijo že nepričakovano velika četa njegovih čitateljev in čitateljic, katerih ni nič manj kakor 2532 kot zvestih in neomajnih naročni kov in naročnic.

Do tega števila se je tako naglo povzpela samo, in edinele zato, ker ima zdrave in jasne nazore in poštene namene.

Ljudstvo je izpoznalo in izprevidelo, da je „Slovenski Narod“ navdušen zagovornik njegovih pravic in neizprosen nasprotnik in preganjalec vseh narodnih pijavk — torej ga je izpoznalo za nekaj povsem nasprotnega onemu, za kar si ga prizadevajo naslikati ligaške plenice in neko „nabožno“ trobilo nekega človeka v franciškanski obleki. Zato se ga oklepa tesneje in tesneje, iskreno želeč, da skoro postane dnevnik.

Skorajšno izpolnitev te njihove vroče želje tudi obljublamo na tem mestu, in na obljube „Slovenskega Naroda“ se lahko zanese vsakdo brez vsakega straha.

Cenjenemu čitateljstvu „Slovenskega Naroda“ naznanjamo, da so že vse predpriprave, potrebne za izdajanje dnevnika, v polnem teku. Bržko bodo le te izvršene, izide „Slovenski Narod“ kot največji in najboljši slovenski dnevnik.

Medtem pa prosimo vse, ki jim je všeč „Slovenski Narod“, naj nam gredo na roko ter razširjajo naš list kar najbolj med svojimi prijatelji in znanci.

Ne strašimo se niti dela, niti stroškov. „Slovenskemu Narodu“ je obstanek zagotovljen, kakor nobenemu drugemu slov. listu, številki 10 in 2532 pa jamčite, da se bo kot dnevnik glede naročnikov še pomnožil najmanj za petkratno število.

RJAVI ŠČUREK JE PRILEZEL NA PLAN, KRAMARSKA LIGA JE V RAZSULU, IN SILNO JE ZAKRULIL CLEVELANDSKI NERESEC.

Vsakdo pozna silno nadležne živalice, katerim pravimo navadni ljudje ščurki ali žoharji. Obenem pa nam tudi njihove navade in razvade niso neznanne. Kajti vsakdo izmed nas ve, da prilezejo te živalice navadno ponoči iz svojih lukanj ter oblažijo vse, kar ni pod ključem na varnem pred njimi. Tudi ščurek, ki ga imamo sedaj v mislih, se je dolgo skrival v svoji luknji ter dlakcepil lepo doma zapečjo.

Dotle in v tem oziru je bil popolnoma podoben žoharjem, le da se je razločeval po svoji rjavi suknji od njih. Sedaj pa je izpremenil tudi to svojo navado. Izlezel je namreč kar poldnevi iz svoje luknje ter nam povedal v silno dolgi klobasi, da je vnet ligaš. Zato pa tudi ni hotel nagajati kramarski ligi. Mirno je čakal v svojem brlogu, da zaspri naša ne baš preslavna srbsko-ruska-italijanska kramarska zmešnjava. Sedaj mu je bilo zadosti tega dolgočasnega čakanja. Zazdelo se je temu rjavokožnemu ščurku, da je storila brezglava kramarska liga že vse svoje dolžnosti, (katere obstoje edinele v nabiranju denarnih prispevkov med našim narodom.)

Tako je zinit ta dlakcepec po ligaško, ki je dal natisniti okle na vse verne Slovence, naj se sedaj po razblinjenju kramarske lige zbirajo pod drugo ligaško marelo, namreč pod zastavo laži-katoliške zveze.

Mi nismo in ne bomo nikdar zoper smotrna in vobče koristna združevanja slovenskega naroda. Na podlagi takih nazorov bi tudi ne mogli biti nasprotni katoliški zvezi, če bi bili uverjeni, da bo to združenje koristno našim ljudem. Tesne združitev je treba vsakemu narodu v svrhu izobraževanja in poblížjega izpoznavanja. Ali takšna združitev ne sme biti pobarvana z nobeno strankavsko tendenco ter ne bi smela imeti za tajnika in duhovnega vodjo človeka, ki je vse kaj drugega kakor veren Slovenec. Saj je ligaš, silno navdušen ligaš in

zagrizen in strupen sovražnik naše stare domovine in avstrijske monarhije. Bržko pa ima tak človek svoje prste poleg te, ali one organizacije, potem se ne more od le-te pričakovati prav nič dobrega. Po tem se mora že vnaprej vedeti, da bo ta organizacija kramarska liga št. 2, samo pod drugačnim naslovom. Kajti kramarska liga št. 1, je faktično prenehala biti. Tako trdi tudi sam tajnik in duhovni vodja kramarske lige št. 2.

Dovolj infamno je, da si sedaj še kakšna ligaška pokveka upa javno vabiti ljudi pod drugo kramarsko-ligaško marelo pod katoliškim naslovom, sedaj, ko so sva slabi vsi v delavskem oziru, sedaj, ko si mora skoro slednji izmed nas odrgavati od ust marsikateri kosček kruha, da vsaj nekoliko otehta svojim dragim v stari domovini bedno stanje. Ali niti ligaši št. 1. se niso dosti zmenili za to, niti se ne bodo ligaši št. 2.

Kramarji-ligaši pod št. 1. so se prednedavnim ošabno pobahali, vedno ligaš iste vrste, pa naj bo v civilni, ali pa franciškanski obleki. Kramarji-ligaši pod št. 1. so se prednedavnim ošabna pobahali, da so že \$1000 izželi iz našega bednega in ubožnega delavskega naroda. Kaj pa bodo počeli s tem denarjem, niso povedali svojim zaslepljenecem. Tega pa nismo niti pričakovali.

Dovolj je, da so nabrali nekaj žuljev slovenskih trpinov v Ameriki dovolj je, da se je nekaj časa predstavljalo par ligaških petelinov našim ljudem zas „narodne dobrotnike“. No, in to je bil vendar edini namen naše kramarske lige žalostnega in sramotnega spomina.

Da ni bilo nasprotnikov, bi se ligaši še sedaj norčevali iz naših ljudi ter jih ožemali prav po kramarsko. Ljudstvo se mora zahvaliti le-temu, da se je še dokaj naglo iznebilo te kramarske more.

Toda niso se mogli še prav dobro oddahniti, pa je že zapel povsem drugačen človek prav tako pešem, samo da ji je dal drugačen naslov.

Misleč, da se bo dal kaj več opraviti med našim skozinskoz ver-nim narodom kakor s srbijskimi čencami, je zapel to pešem pod versko krinko, ki vabi naše ljudi pod zastavo kramarske lige št. 2.

Mi nismo nasprotniki nobene zveze, pa naj bo le-ta katoliška ali kakšnega drugega značaja, samo da vidimo, da je koristna za naše lju-di. Ali povemo pa tudi brez oklevanja in ovinkov da bomo nasprotova-li nameravani katoliški zvezi ter jo smatrali za kramarsko-ligo št. 2, dokler bo njen tajnik omenjeni ligaš v franciškanski obleki.

Čudno se nam zdi, da niso poklicali ligaši št. 1. tega človeka v svoj odbor. Zares, prav čudno se nam tudi zdi, da ga ni poklical na pomoč clevelandski neresec, ko je predkratkim prav po kramarsko zakrutil ter pozval vse, kar leže in gre, naj se vsi brez izjeme vržejo pod „Slovenski Narod“, ga uničijo ter pišejo za ponesrečeno in po-tapljačo se kramarsko ligarjijo.

Kadar teče človeku voda že v grlo, takrat pograbi vsako še tako šibko bilko, da si morda utegne oteti življenje. Takisto je storil tudi clevelandski neresec, Grom in žveplo je klical z neba na „Slovenski Narod“, ponižalo poprosil socijaliste pomoči ter rotil pri nebesih in peklu vsa ligaška trobila, naj še huje ndrlijo po „Slovenskem Narodu“. Le nekoga je bil pozabil. In to je tajnik in duhovni vodja katoliške zveze. No, pa temu človeku ni treba nikakšnega povabila. Usiljiv je zadosti. In priskočil je prvi clevelandskemu nerescu na pomoč.

No, če misli, da se bo zdaj svet podrl pod nogami „Slovenskega Naroda“, se silno moti.

RESNICOLJUBNOST, MOŽATOST, DELAVNOST — V DOMAČI VZGOJI.

3. VZGOJA K DELAVNOSTI.

(Konec.)

Poleg privzgojitve možate značajnosti je pač najvažnejša vzgo-ja k delavnosti. Plodonosno delo, ročno in duševno, je človeštvu naj-večja blaginja; zatira nezdrave nizkotne nagone, utesnjuje odvisne moči v pravo strujo ter ustvarja vrednote, ki dohajajo vprid še pri-hodnjim rodovom. V znamenju dela se razloči med raznimi sta-novi najbolj zabrišejo in razpori med njimi najlaže umilijo. Uspešna vzgoja k delavnosti najbolj rešuje socijalne probleme.

Res je, da je prva otroška doba zlasti čas igre, ki spriči svoje neprisiljenosti in čarobne mnogoličnosti še veliko bolj ustreza naj-raznovrstnejšim vršilnim potrebam nego-li resno, enakomerno sta-novsko delo in baš radi igranja blagujemo in proslavljamo leta zro-ne mladosti ter zdihujemo po njih. In vendar mora vzgojitelj že v tej dobi misliti, kako bi gojenca rahlo, skoro neopazno izprevedel od igre do dela; čim dalj se ta prehod odlašča, tem težji je in slabo uslu-go bi storil gojenec samemu vzgojitelj, ki bi ta važni trenotek od-ložil do vstopa v šolo.

In vendar se omenjena vzgojiteljska umetnost brez posebne težave posreči pod kmetskim krovom in v obrtniških hišah iz pre-prostege razloga, ker tu deluje najimunitnejše vzgojno sredstvo — zgle-d. Kmetska in obrtniška deca izprva zgolj igraje posema mar-ljive svoje roditelje in druge odrasle rodbinske člane v njih navad-nih domačih opravkih in strokovnih poslih ter se jim takisto igraje privadi. Njih na ta način pridobljene spretnosti pa potem odrastelci iz potrebe kmalu uporabljajo ter se okoriščavajo z njih delom. Koli-kega pomena pa je ponosa zavest, ki navda otroka, ko vidi, da na njegovo pomoč računajo že odrastelci, in iz te zavesti izvirajoča prida-va k delavnosti za vse poznejše življenje, ni treba dokazovati. Se-veda naj bi se poraba dece pri delu vršila v dopustnih mejah in se mladina nikakor ne izkoriščala ter takisto zamorjevala. Žalda se to prečesto godi zlasti v nižjih velikomestnih slojih in da mora skr-bstvena oblast celo zakonodajskim potom nastopati proti izkoriščanju nedorasle mladine po tvornicah, kamor jih roditelji sami priganjajo.

Veliko na slabšem pa je glede vzgoje k delavnosti delavska rod-bina, katere gospodar opravlja svoje vsakdanje posle izven hiše, tako da se njegova delavnost odteguje očem njegovih otrok. Trudoljub-rost skrbne matere, ki nikoli ne miruje, nego si daje ves dan opraviti, bodisi po sobah, bodisi v kuhinji, vsaj deloma nadomešča nedostatek gospodarjevega zgle-da, zlasti napram hčeram, ki se posnemaje in igraje privadijo vsem njim pozneje se pritikajočim opravilom. Toda ludo je, ako mora celo mati, ker ne zadostuje možev zaslužek, za-puščati dom ter kakor delavka hoditi za zaslužkom, zadovoljna, ako je deca med tem časom vsaj telesno obvarovana. Tu pač nastopa zla-ti v velikih delavskih središčih potreba primernih zavodov, ki naj bi poleg telesnega negovanja in varovanja izročene jim dece iz nave-denih vzgojnih razlogov skrbeli tudi za primerno nje zaposlenost, prav kakor domača hiša, ter jo popolnoma privadili delu.

Še na slabšem pa je ona gosposka deca, katere oče — uradnik ali trgovec — je tudi ves dan iz hiše, kamor se vrača le za malo časa, utrujen in malo voljan, da bi skopo odmerjeni prosti čas posvetil otrokom; a materi, morda modni dami, se tudi ne ljubi, da bi se ukvarjala z negovanjem in vzgajanjem otrok nego rajša ubija čas v toaleti in s poseti, a deca prepušča v otroški sobi in pa v kuhinji poslom, katerim je napolned vse bolj vdana nego roditeljem. Tako so izpodbila tla vsake prave vzgoje: neposredni stik med roditelji in otroci, a na mestu le-te se ščeperi — poselska vzgoja z vsemi usodni-mi posledicami. Šejer je res, da se tudi med družino najdejo zlate duše, ki se z iskreno ljubeznijo oklenejo poverjene jim dece ter ji

nadomeščajo mater tudi kot vzor delavnosti, a pri današnjih posel-skih razmerah so to vendarle izjeme; kajti kako je pričakovati, da bi plačna krščenica in pestunja bolj vršila vzgojiteljski posel, nego pa rodna mati? Svarilen zgled poselske vzgoje pa naj nam bodo Rim-ljani, katerih končni propad je gotovo dobršen del pripisovati pre-puščenju otroške vzgoje učnim — sužnjem. — A še dandanes je baš v najvišjih in najimovitejših slojih narodov, ki korakajo na čelu novodobne kulture, razširjena navada poselske vzgoje, če so tudi ti „posli“, strokovno izobraženi vzgojitelji in vzgojiteljice: „bone“ in „gubernante“, „hofmajstri“ ali kakorkoli se že imenujejo. Tej na-vadi ali bolje razvadi so pač vzrok posebne socijalne razmere ome-njenih slojev — da-li tem slojem in njih naraščanju v korist, je veli-ko vprašanje.

FRANCE BEVK: VOJNA: BITKA.

Boj divja. Kdo si, ki kličeš človeka? — Človeka ni! — Ki kličeš brata, očeta? — Ne očeta, ne brata ni! — Zver je prišla iz okov in divja . . . Vse, kar so nabrali od veka do veka — gori! Moč dvajset stoletij v curku krvi do nebes se podi.

Vso zavest sta jim vzela kri in šum, Groza smrti jim daje pogum zverine: dvoje belih oči, dvoje ustnic penečih, dvoje vrst zob, da se v meso zajedó . . . in štrčehih bajonetov ost in pok . . . O, razum se prelil je v instinkt: za svoj Jaz se borijo. Ko kroglja zapoje, pretrese ga mraz in upogne se — bajonet odbije in peklo ran in smrti, naprej! — Da ni mrtev: mori, mori: da bi živel še samo en dan!

Dim . . . S telesom na tleh se umikajo smrti . . . Naskok! Polna in glasna ravan: bajoneti, rjojenje, grmenje topov, da se tresejo griči . . . Pok granate — in nakrog se napravi strašen kup krvi, prsti, mesa in kosti . . . Nove čete tonejo v grozo . . . Kot sila plazov konjeniki gredo, pod kopiti umirajo . . . Naprej! . . . Prodirajo. — Ranjeni, razbiti ne čutijo nič, le v točo se krogel, šrapnelov podijo blazni in v vihar strojnih pušk, ki škropijo, kot bi rože zalival vrtar, in obraz ne razloči obraza: vse en tok valovi — v smrti krohot . . .

In polja ječijo, vasi se pepelijo, ljudje bežijo, umirajo starci, otroci, žene dojenecem zakrivajo nedolžne oči, da ne vzrejo grozot.

Tam — iz divjega meteža hipno se dvigne možak, puško vrže v zrak, poklekne na tla in objame mrliča in ga boža . . . Ha, ha, ha, ha! — se smeje, poljublja, na licih mu roža krvi je razavela . . . Ha, ha, ha, ha! — Oko mu blodno sije . . . Tam sedi . . . strmi . . . sedi . . . da konjsko kopito ga ubije . . .

Drugi bajonet je na prsa obnil: zagrgala je kri in oblila ga . . . Tretji z neznanško možarje kopito vihtel: razločila ni več sovražnika druga; vseeno mu: kamen ali drevo . . . Dva brata sta se spogledala v klanju, ubila se: Tako jima obraz je bil izpremenjen in sivi lasje . . . In vse: dim in kanoni, puška, ostrina, rjojenje, gorje! Ognjeni vihar divja naprej. Dvoje železnih valov se je spuščilo v kri in sam zrak strepeni do visokih nebes in še solnce rudeče visi sredi vej razplamtelega gozda. Čas krohotaje blazni in prostor pada . . . Črna slepa žena, ogromna si!

DOPISI.

New-York, N. Y. — Cenjeno uredništvo „Slovenskega Naroda“! — Prosim Vas, priobčite ta moj dopis. Najprej Vam moram povedati, da veliko občujem s tukajšnjimi Slovenci. Slednji dan se snidem s tem, ali onim našim človekom. Mnogo se pomenukujemo ob teh sestankih o tem, kar izvem iz slovenskih časopisov o vojni v Evropi. Zlasti nas zanima vojna sreča avstrijske vojske, h kateri se pričevam jaz in še mnogo drugih new-yorkških Slovencev. Vsi ti pa želimo, da bi zmagala avstrijska armada, v kateri se bojuje sedaj toliko naših rojakov. Večina slovenskega časopisja v Ameriki ne drži za Avstrijo, dasi je večina slovenskega naroda za Avstrijo. Vla-da-avstrijska nam ni bila sicer vedno povsem pravičnaja; ali take grehe se mora bčitati in šibati v mirnih časih, je pa sedaj, ko je ogrožena ne samo avstrijska država, nego tudi naša lepa domovina, naša Slovenija. Neizrečeno nas je razveselilo, ko smo zagledali pred desetimi dnevi v New-Yorku prvi slovenski list, ki se je odlo-čno postavil izdajalskim ligašem po robu ter jim bral levite, kakor se spodobi. Brez kakšnega zafrika-vanja ali zavijanja se je zavzel za Avstrijo, ki je naša domovina v širšem pomenu besede.

Izuhljal je odlična zlasti tiste ligaške plenice, ki so na tako po-del način blafile in sramotile av-strijskega vladarja, čečkale take nesramnosti in obenem budalosti o avstrijskem dvoru, da se naš je postalila silna jeza, ko so nam pri-šle v roke. Še samo nekoga se ni totil naš mladi, a izborni list „Slovenski Narod“.

V sredini naše greater new-yorške naselbine živi neki človek v franciškanski kuti, ki je silno v-net za zdražbe med Slovenci, a za službo božjo med našim ljudstvom mu je toliko mar kakor za lanski sneg. Jaz bi ga niti ne omenil, da ni po hišah hujskal naše ljudi zo-per „Slovenski Narod“ in njego-vega urednika. Tem potom opozarjam slavno uredništvo „Slovenskega Naroda“ naj se zanima tudi za tega moža-karja, ki že veliko let kazi in kali mir med ameriškimi Slovenci.

Bog je hotel, da je dobil tujo župnijo. Takrat smo mislili, da bo vsaj odsljej miroval ter deloval med svojimi farani. Toda zmotili smo se.

Neprenehoma se je usiljeval ter vtilkal nos povsod, kjer ga je bilo najmanj treba. Kakor podrepna muha se zaganja zdaj v tega, zdaj v onega. In kakšen ogenj izbruhne če se ne podvrže njegovi koman-di. Torej pozor tudi na to plat! I. Ž. — New-yorkški naročnik.

(Ta dopis smo sprejeli že za zadnjo številko. Ker se je pa nas še dotlej pustilo od tiste strani pri miru, smo ga shranili, kakor smo bili pripomnili v 15. številki „Slovenskega Naroda“ v listnici ured-ništva. Danes pa ga priobčujemo na gornjem mestu v polnem obsegu ter se obenem zahvaljujemo cenje-nemu naročniku „Slovenskega Na-

roda“ za lepe vrstice. Konečno ga pa tudi še prosimo, naj nam ostane še nadalje zvest dopisnik. — Opomba uredništva.)

New-York, N. Y. — Članom in članicam podp. društva „Orel“ št. 90. J. S. K. J. — Dne 19. junija je tretja sobota v mesecu. Kakor vedno, se tudi topot vrši mesečna društvena seja v društveni dvorani. To je znano vsakomur iz-med naših članov in članic, in mi bi tega ne priobčili še posebe v časopisih, da ni ta seja velevažna za naše društvo in vse njegovo članstvo.

Na tej seji boste namreč z volil-nimi listki odločili, ali naj še na-dalje plačuje Jednota bolniško podporo kakor doslej, se-li ovrže centralizacijo bolnice, ali ne, ali naj plača potem Jednota \$20. — na mesec skozi eno leto po prete-ku prvih šestih mesecev, ali pa po \$30. — na mesec skozi šest mese-cev po preteku prvih šestih mese-cev. In končno tudi, ali naj se premeni število članov s 50 do 100 na 30 do 100 za podlago volitve delegatov na glavno zborovanje.

To so tako važna vprašanja, da ne sme manjkati nobenega člana ali članice na društveni seji, ki se vrši 19. junija zvečer v društveni dvorani.

Zato je sklenilo društveno taj-ništvo v dogovoru s predsednikom in ostalim odborom, da tem potom zaukaže vsem članom in članicam društva „Orel“ sigurno udeležit-ev omenjene seje. Kdor bi se je ne udeležil, bi moral plačati dolo-čeno globo.

Z bratskim pozdravom Peter Petek, predsednik.

Valentin Orehek, tajnik.

Kam pa v nedeljo, dne 18. ju-lija t. l.? Kam drugam, kakor na VII. letni pie-nie, ki ga priredi slov. podporno društvo „Orel“ št. 90. J. S. K. J. v nedeljo, dne 18. julija 1915. v prostorih „Hotel zum grünen Wald“ na vogalu Col-umbus Ave. in Elm Street, Mas-¹ peth, L. I. — Cenjena slovenska društva v Greater New-Yorku prosimo že sedaj, naj blagovolijo upoštevati to mašo prireditev ter se polnoštevilno udeležijo gori ozna-čene veselice. Natatnejši vspered priobčimo pravočasno v tukaj-šnjih slovenskih listih.

Valentin Orehek, tajnik.

Denver, Colo. — Cenjeni g. urednik „Slovenskega Naroda“! Tem potem Vam naznanjam, da sem sprejel Vašo nagrado, ter se Vam najtopleje zahvaljujem. U-videl sem ob tej priliki, da se dr-žite svoje dane besede. Za malo truda je ta ura, verižica in nožek skoro bi rekel preveliko darilo. Zato opozarjam vse rojake po šir-ni Ameriki, naj se kar najbolj po-trudijo za razširjanje „Sloven-skega Naroda“ med svojimi pri-jatelji in znanci. Če to storite, de-bite gori omenjeno nagrado, vrh-tega pa vršite obenem silno kor-istno delo za naš narod. Saj je „Slovenski Narod“ nadvse kori-šten za naše ljudstvo, ker nepri-stransko, pravičen, neomahljiv in neustrašen kakor malokateri med ameriškimi slovenskimi listi, in nas vseh je sveta dolžnost, da ga tudi brez kake nagrade širimo med svojimi znanci in prijatelji. Nas je večina, ki ne maramo za liste, ki so zdaj teh, zdaj onih na-zorov ter bi nas radi navsezadnje še posrbili ali pa porusili. Zato vsi na delo za „Slovenski Na-rod“!

Pozdrav vsem čitateljem, Slo-venskega Naroda“

Louis Andolšek.

Kdor od cenjenih čitatev še nima Imenič-ka ranjenih, padlih in vjetih naših rojakov v sedanji evropski vojski, naj istega naroči. Nadaljevanje tega imenika izhaja sedaj v „Slo-venskem Narodu“. Cena 1. 2. in 3. zvezku je 50 c. Naročite jih naravnost od upra-ve lista, ali pišite na naslov: FELIX M. DOLINAR 45 Vesey St. New York. Slovenci in Slovenke, naročajte se na „Slovenski Narod“, najboljši slovenski list v Ameriki!

Kavalerijski general Viktor Dankl, odlikovan radi svojega izbornega znanja na bojnem polju z železnim križcem I. in II. reda, je zmagovito poveljeval I. avstro-ogrski armadi. Ker pa je izredno dobro poučen o značaju tirolskega ozemlja je sedaj imenovan načelniku generalnega štaba nadvojvode Evgena, poveljnika vseh avstrijskih bojnih sil na italijanski meji.

„Goriški list“ opozarja na dejstvo, da je bil general Viktor Dankl svoj čas dijak goriške gimnazije. Leta 1865. je bil v prvi gimnaziji v Ljubljani, oddelku. Rojen je bil v Vidmu, ker stoji tam „iz Vidma“. Za l. 1868 in šolskega izvestja. L. 1867, je bil Viktor Dankl v III. šoli in v l. 1868 v IV. Od takrat ni njegovega imena več v izvestjih, gotovo je zapustil takrat srednje šolo in šel v kakšno vojaško učilnico. L. 1868. je bil v IV. gimnaziji z generalom Danklom sledeči še sedaj živi go spodnje, c. kr. z. ravnatelj Ivan Kos, župnik v pokojni Fran Črv, ces. svetnik Ivan Mercina, župnik Ivan Kos, nadučitelj v pokojni Josip Čopi, vikar v pokojni Anton Bratina in dvorni svetnik v pokojni Alojzij Fabian.

Govide iz stare domovine.

KRANJSKO.

Krušna karta v Ljubljani.

Na Nemškem jih imajo že dva meseca, potem so prišli preko Dunaja in zelene Štajerske v našo belo Ljubljano.

Človek bi morda smel misliti, da bo krušna karta na svojem dolgem potovanju pobrala vse tozadevne skušnje in preuredila in prišla v Ljubljano brez vseh napak in nejasnosti.

Pa tudi ljubljanska krušna karta ima mnogo neljubih sprememb, nekaterim je sicer, kar na karti sami prepovedano spremembo druge so pa skrite in skočijo iz karte šele, ko bi jo hotel rabiti. Najhujše je za človeka, če karte sploh nima. Kajti brez nje ti ne more dati kruha ne pek ne gostilničar.

Za denar brez karte nobenega kruha.

Pač si sme vsak gostilničar ali pek od svojih osebnih 280 gramov kruha odrgati, kolikor se da, in ti tisti kosček kruha — ne karte — daruje.

Ta „šenk“ v kruhu je menda dovoljen? Tradni razglas ga ni niti omenil niti izrecno prepovedal. Najhujše je za vojakke, ki ne dobivajo krušnih kart. Stopi v gostilno na berno večerjo, h kateri pa ne more dobiti koščka kruha. Dosedaj nam še ni znano, da bi se smelo vojakom prodajati kruh brez krušne karte.

Ravno tako tudi ne vemo, odkodaj je ukazano, ajdovo moko prodajati samo proti izkaznici. Svoj čas se aida ni dala pod zaporo. Peki pa si v sledečem niso na jasnem, ker ni nikjer, razloženo: Na kateri karti je zapisano: 200 gr. moke ali 280 gramov kruha na dan za eno osebo. Ali naj to pomeni, da se mora iz 200 gr. moke speči 280 gr. kruha? Ali je morda

Generali se odkrivajo pred slovenskimi junaki.

Vincenc Polak, doma iz ormoške okolice na Štajerskem, stražmojster pri oddelku strojnih pušk 5. dragonskega polka, piše svojemu bratu Ludoviku s severnega bojišča naslednje pismo, v katerem pravi med drugim:

„Onemim tudi, da uživamo Slovenci na bojišču splošen sloves, da smo junaki od prvega do zadnjega Nemški in mažarski generali se odkrivajo pred polki, kjer služijo Slovenci.“

Nujna potreba.

Zajčja zalega se je letos na Štajerskem silno vzredila, posebno na Dravskem polju. Cele trupe zajcev marširajo po polju in delajo ogromno škodo. Fižol so že zadnja leta popolnoma uničili, in kaj bo še letos. Oblosti vedno pravijo: Kmetje, le mnogo sejajte in sadite, a na to nihče ne misli, kaj zajec škodo povzroči. Treba po pritiski na vlado, da se dovoli obširno pokončanje zajca.

Razširjenje vznemirljivih vesti.

V Gradcu je bil obsojen pater Benedikt Vidov iz slavnega cistercijskega samostana Rein pri Gradcu zaradi razširjenja neresnih in vznemirljivih vesti na tri dni zapora in vzkljeno sodišče je to obsodo potrdilo.

Meseca februarja je prišel pater, v nekem gostilno v vasi Gratwein, kjer so zbrani kmetje ognjevitivo polemizirali. Najbrž so prav modro govorili, kajti pater se je vsedel k njim ter jih je začel za norea imeti. Bril je vsakovrstne šale in se je končno povspel do smešne trditve, da bo prihajajoča meja med Rusijo in Srbijo tvoril Ubelbach imenovan jarek poleg Gratweina.

Med kmeti jih je bilo res nekaj takih, ki so to verjeli. Vsi so vzeli patrove besede za resnico in jih je že hudo skrbelo, kako da bo. Stvar je prišla pred sodišče in pater je je bil obsojen.

Mati generala Kusmaneka rodom Štajerka.

Graški listi poročajo, da je mati hrabrega przemyskega poveljnika generala Kusmaneka bila nekajena Štajerka iz Fürstenfelda ob Štajersko-ogrski meji in se je zvala z dekliškim imenom Wiehrer. Njen oče je bil klepar kotlov Frane Wiehrer.

Razna dela na Štajerskem z ruskimi ujetniki.

Zadnji teden so se na namestništvu strokovnjaki in referenti deželnega odbora posvetovali, kateri dela bi se lahko izvršila z ruskimi vojnimi ujetniki. Določilo se je šest melioracij, za katere so načrti že izdelani. Posvetovalo se je tudi o uravnava rek in o gradnji cest, ki se bodo lahko izvršila zlasti tam, kjer bodo okrajni zastopi prepeljali podjetja.

Slov. Bistrica.

Naše mesto dobi električno luč. Mestni zastop je sklenil tozadevno pogodbo s štajersko družbo za proizvajanje elektrike.

Celje.

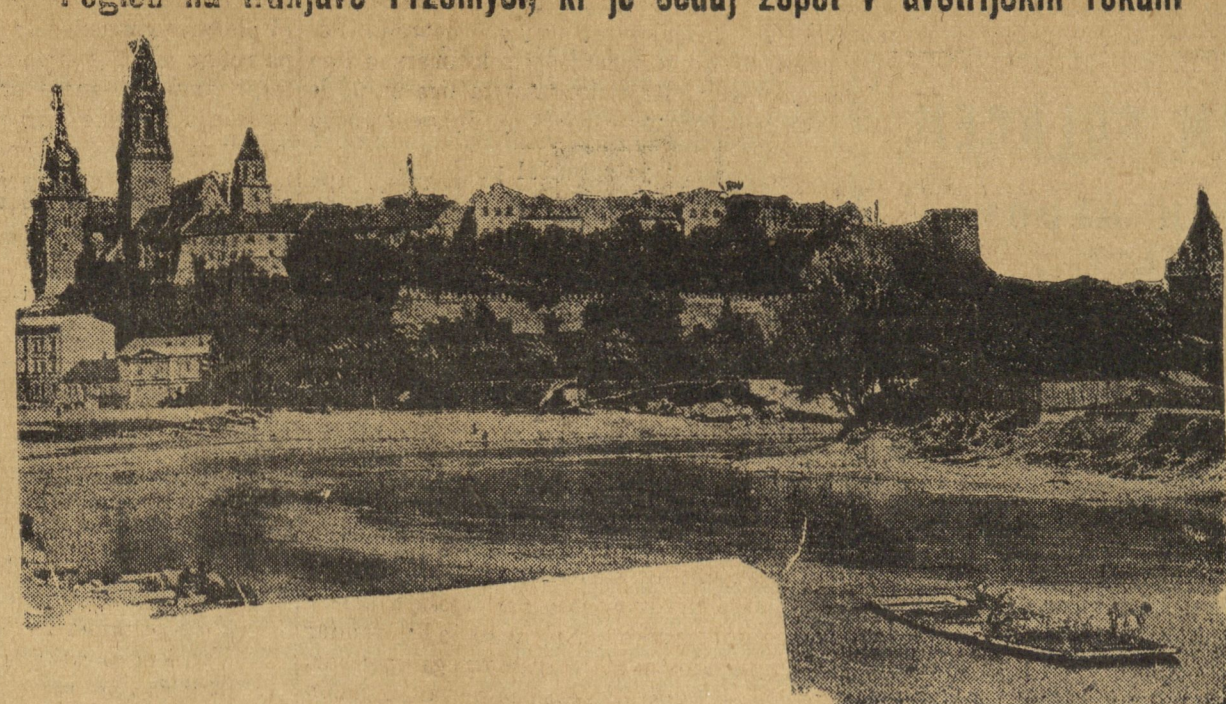
Pekovski mojster Štefan Kren v Spodnji Hudičji ob času mobilizacije in izpolnil svoje žrnovojniške dolžnosti. Radi tega je bil Kren dne 7. majnika pred graškim deželnomobrovskim sodiščem obsojen na pet mesecev težke ječe.

Slovenjgradec.

Tukaj je umrl konjiški učitelj Franc Winkler, star 29 let.

Setve in cvetje na Štajerskem.

Ozimno žito je na Štajerskem splošno zelo dobro prezimilo. Le v zelo senčnih krajih je ozimna rž malo bolj redka. Pšenica in ječmen pa je jako dober. Miši so delale škodo le po Murškem polju, pa tudi no občutno. Jarina se ugodno razvija, ker pogosti dež daje potrebno vlago. Upati je ugodne letine. Sadje se dokaj lepo kaže. Črešnje so večinoma šele sedaj začele cveteti. Marelice in breskve so

Vsakogar, ki je bil vojak in ki ve, kaj se pravi biti vojak, je morala vzradostiti vesela novica, da so iztrgale avstrijske vojske Przemysl Rusom iz rok.

S popolnoma vojaške ga stališča je to zavzetje trdnjave Przemysl nekaj povsem izrednega, česar ni nikdo pričakoval v tako kratkem času.

Niti mesec dni še ni do cela preteklo, ko se je vseplošno mislilo, da udero Rusi v ogrske poljane. Vse je kazalo, da jih ne bo mogel nihče zaustaviti. Ali sedaj se zgodilo uprav narobe. Na celi črti so se morali umakniti izpred Karpatov, kjer so doprinesli ogromne žrtve, in konečno izgubili tudi Przemysl, katerega so si osvojili po šestmesečnem obleganju.

se bogato nastavile. Hraške, jabolane in slive imajo vse polno pletnih popkov. Želeti je sedaj toplega vremena, da se bo moglo cvetje pravilno razvijati. — Vinogradno delo zelo zaostaja.

Zidan Most.

Poštni oficijal Ivan David v Karlovih varih na Češkem je imenovan za poštne upravnika na tukajšnji pošti.

KOROŠKO.

Junaški Štajerc.

Desetnik Ivan Pavčnik pešpolka št. 87. je bil odlikovan s srebrno hrabrostno svetiňjo.

Rusi bi se bili polastili dne 28. decembra neke strojne puške, da je ni pograbil z nekim tovarišem Pavčnik in jo odnesel v najhujšim ognju. Plezati sta morala vojak po neki strmini. Pavčnika je zadel v sredi strmine dum-dum droglja v levo ramo, a junak je tekel naprej in mu gre zasluga, da je bila spravljena strelna puška na varno. Njegov tovariš desetnik ni bil ranjen in je bil povišar za narednika, ker je bil že prej odlikovan s hrabrostno svetiňjo.

Skrb za invalide.

Pred predsedstvom deželnega predsedstva se je dne 29. aprila vršil v sajni dvorani deželne vlade ustanovni sbod deželne komisije za preskrbo vračajočih se bojevnikov iz Koroške, pri čemer so se vršila posvetovanja o splošnih ukrepih in potrebah za uspešno delovanje in o poslovniku za deželno komisijo, ki je bil sprejet. Za izvršitev naloge, ki čaka komisijo, je bil izvoljen delovni odsek z gospodi: Dvorni svetnik Oskar Lobmeyr kot načelnik, dvorni svetnik dr. Maks Pipitz kot načelnikov namestnik, nadstabi zdravnik dr. Frane Müller, vladni svetnik dr. Friderik Hauser, sanitetni svetnik in mestni fizik dr. Maks Schmidt deželni sanitetni poročevalec dr. Anton Vičič, ravnatelj zavarovalnega zavoda za delavce v Gradcu Jožef Ackerl, računski nadsvetnik Karel pl. Plaehki, obrtni nadzornik Maks Gangl pl. Ehrenweth. Delovni odsek je že začel svoje delovanje in bo v najkrajšem času uredil pisarno.

Adolf Francot.

Adolf Francot, dober znanec celovških Slovencev izza mirnih časov, ki se je udeleževal vseh naših veselih prireditvev, je pisal te dni z bojiščastaršem, bivajočim v Šiški pri ljubljani:

„Dragi starši! Berem v žasnih kakežna draginja je doma. Ne pójajte mi torej nobenih jestvin več, porabite jih rajši doma. Jaz em se že tako privadil na našo kano, da mi ni popolnoma nič zaka boljšega. Samo, da imam dvazet na dan kavo, pa sem

zadovoljen. Kave pa imamo, hvale na Bogu, dovolj. Te dni sem bil posebno počaščen. Dobil sem hrabrostno svetiňjo. Naš polkovnik mi je svojeručno pripel na prsi. Prisrčno pozdrav in poljub! Vaš sin Adolf.“

Ta vest je tembolj razveseljiva, ker je kmalu po izbruhu vojne došlo v Celovec zasebno poročilo, da je Francot padel in pozneje o njem ni bilo več slišati.

PRIMORSKO.

Kruh v Trstu.

Kruh v Trstu ki ga peče „Piccolotto“, bi bil, kakor piše „Piccolotto“, bi bil, kakor piše „Piccolotto“ lahko boljši, če bi pekarna dobivala obo vrsti moka, iz katerih obstoji posebej, ne pa že zmešani. Kakor je splošno znano, se mora kornuzna moka popariti, preden se vmeša s pšenično in druge pa ne. To pa sedaj ni mogoče. Pekarna izdelava zdaj okrog 163 metrskih stotov kruha na dan. Za nekaj časa je dobava kruha še zagotovljena. Žmes pa bo odslej nekoliko drugačna: na mesto pšenične moka bodo dajali rženo.

Intendanca poveljništva vojne luke v Pulju.

Intendanca poveljništva vojne luke v Pulju naznanja, da je pripravljena kupiti od posestnikov, ki bi hoteli prostovoljno zapustiti utrjeni pas, živino (konje, govede, ovce, koze, jagnjeta, svinje, perutnino), kakor tudi krmo in hrano. Dotični posestniki se morajo osebno zglasiti pri intendanci vojnega pristanišča.

Umrl.

Umrl je v tukajšnji bolnišnici po daljšem trpljenju g. Ferdinand Simič, nadučitelj v Biljani, star 46 let. Pokopali so ga v Biljani. Naj počiva v miru.

V Gorici je umrl zdravnik dr. Viktor Luzzato; zdravniško prakso je izvrševal največ v Trstu.

Umrl je pred nekaterimi dnevi v Gorici polkojni kontraadmiral Friderik baron van der Deeken zu Himmreich, star 67 let. V pokop je stopil leta 1900. Truplo so prepeljali iz Gorice.

Polje „P“ na goriškem pokopališču.

Goriški magistrat razglašja, da se prične druga rotacija polja „P“ na mestnem pokopališču. Prvič se je porabljal to polje v dobi od 7. marca do 19. julija 1896. Drugič od 25. septembra 1904. do 28. avgusta 1908. Kdor ima pravico do tam se nahajajočih križev ali kamenitih spomenikov, naj se zgloši na mestnem statistično-anagrafičnem uradu do 31. majnika.

Radi posilstva pred sodnijo.

28 letni Fran Ahčič iz Gorice se je moral zagovarjati radi posilstva, storjenega dne 11. septem-

bra lanskega leta v Kobaridu na deklici Mariji S. Zaslišanih je bilo obilo prič in štirje zdravniški izvedenci. Razprava je trajala ves dan in končala z obsodbo Ahčiča na tri leta težke ječe z enim postom in trdim ležiščem vsako leto na dan 11. septembra. Razprava se je vršila pred vojno sodnijo.

† Josip Mahorčič.

Jure Mavrini ml. se prizivlja, da se zglasi pri podpisnem sodišču ali mu na drug način da na znanje, da še živi.

† Josip Štanta.

V Medjvasi pri Devinu je umrl tamkajšnji učitelj g. Josip Štanta, 28 let star. Naj počiva v miru!

Vojno priznanje.

Vojno priznanje radi hrabrega držanja pred sovražnikom je dobil e. in kr. rezervni poročnik dr. Fran Rostacher, suplent na nemški gimnaziji v Gorici.

Se nič ne ve o Valentinu Doljaku.

O goriškem učitelju Valentinu Doljaku se ni vedelo nad pol leta nič, kje se nahaja. Doljak je bil učitelj v Batah, doma iz Grgarja, star 26 let, služil je pri 27. domobranskem polku. Vojnoinformacijski urad poroča sedaj, da se nahaja Doljak v ujetništvu v Rusiji v Bobruv, gubernija Voronež.

Se je oglašil iz ujetništva.

Iz ruskega ujetništva se je oglašil rezervni kadet g. Tina Poberjak iz Solkana. Piše, da je še na potovanju. Zajet je bil med posadko Przemysla, kjer je bil za časa obleganja prideljen zalogram živili in je sodeloval pri razdeljevanju hrane posadki.

V ruskem ujetništvu.

Dr. Stojan Lasič iz Renč pri Gorici, e. kr. sodni praktikant na okrožnem sodišču v Gorici in enoletni prostovoljec, se nahaja v ruskem ujetništvu, kar sledi iz nekoga njegovega pisma, došlega v Gorico te dni.

Nadporočnik Cassagrande v ujetništvu.

Nadporočnik Cassagrande iz Ajdovščine je sporočil domov brzično, da se nahaja v ujetništvu v Perovski v Turkestanu. Kakor smo že poročali, je bil Cassagrande ujet v Przemyslu.

So se oglašili iz ruskega ujetništva

Iz ruskega ujetništva so se oglašili Julije Hmelak, Peter Hmelak, Ignacij Bolke in Anton Soban, vsi iz Lokovec pri Ajdovščini. Nahajajo se v Ruski Ravi in pozdravljajo vse svoje prijatelje in znanca.

Za mrtvega je izkazan Alojzij Žiberna iz Povirja, vojak 20. lovskega bataljona; umrl je 26. ali 28. marca. Dalje je izkazan za mrtvega Mihael Vehušček, 20. lovskega bataljona, umrl je 26. marca. Od 4. domobranskega polka sta izkazana za mrtva Gvidon Sfiligoj iz Biljane v zapadnih Brdih, rojen 1888, umrl dne 14. decembra in četovodja Andrej Travizan iz Šempetra pri Gorici, rojen 1889, umrl 16. decembra 1914. l.

Izkazan je bil za mrtvega.

Za mrtvega je bil izkazan Gašperut s Tolminskega, rojen 1887; nahaja pa se v ujetništvu v Bogučarnu.

OKLICI.

UVEDBA POSTOPANJA, DA SE ZA MRTVEGA PROGLASI JURE MAVRIN ML.

Dne 3. avgusta 1883. rojeni Jure Mavrini iz Staregatrge št. 8. se je podal leta 1900 ali 1901 v Ameriko, od kodler že 11 let ni nikakega glasu več o njem.

Ker utegne potemtakem nastopiti zakonita domneva smrti po zmislu § 24., št. 1 obč. drž. zak., se uvaja po prošnji Jureta Mavrini star., posestnika v Staremtrgu št. 8, po Otenu Ploju, e. kr. notarju v Črnomlju, postopanje v namen proglasitve pogrešanega za mrtvega. Vsakdo se torej pozivlja, da sporoči sodišču ali skrbniku gospodu Mihaelu Rade, županu in trgovecu v Predgradu, kar bi vedel o imenovanem.

Jure Mavrini ml. se prizivlja, da se zglasi pri podpisnem sodišču ali mu na drug način da na znanje, da še živi. Po 21. maju 1916 razsodilo bo sodišče po zopetni prošnji o proglasitvi za mrtvega. C. kr. okrožno sodišče v Rudolfovem, odd. I., dne 1. maja 1915.

OKLIC.

C. kr. okrožno sodnijo predsedništvo v Rudolfovem naznanja, da so bile pod skrbstvo dejane naslednje osebe, in sicer od e. kr. okrajne sodnije v

1. Radečah dne 21. februarja 1914, P. 9. 15. Jernej Pfeifer, rudar iz Karmela, zaradi blaznosti, skrbnik Josip Klanovšek iz Karmela; 2. Krškem dne 30. januarja 1915 L. 7. 14. 10. Janez Pirman, dninar iz Gornjih Orl radi slabomnosti, skrbnik Janez Terček, vžitar v Orlah št. 9. Rudolfovo, dne 4. maja 1915.

OKLIC.

C. kr. okrajno sodišče v Postojni naznanja, da je umrl dne 19. januarja 1915, Gregor Lajoč, posestnik na Kalu št. 22, ki ni zapuščene naredbe poslednje volje.

Ker je sodišču bivališče postavnega dediča Mihaela Lajoč iz Kalareznano, pozivlja se taisti, da se v enem letu od spodaj imenovanega dne pri tem sodišču javi in zgloši za dediča, ker bi se sicer zapuščina obravnavala le s zglasivšimi se dediči in z njemu postavljenim skrbnikom.

Postavnim dedičem Mihaelu Lajoču in zapuščeni po Mariji Lajoč postavljaja se skrbnikom gospod Jakob Kogej, e. kr. notar v Postojni.

Skrbnikom se naroča, da poizve bivališče dedičev in o uspehu ali neuspehu poizvedb po preteku 6 tednov poroča.

Vsi tisti, katerem gre kot upnikom katera terjatev do zapuščine Gregorja Lajoča, naj pridejo zaradi napovedi in dokaza svojih zahtev dne 9. junija 1915, dopoldne ob 9. uri k spodaj označeni sodnijski soba št. 3, ali pa naj do tega časa vložijo pisмено svoje predloge, ker ne bi sicer imeli upniki do te zapuščine, če bi vsled plačila napovedanih terjatev pošla, nikake nadaljne pravice, razen v kolikor jim pristojaja kaka zastavna pravica.

C. kr. okrajno sodišče v Postojni odd. I., dne 26. aprila 1915.

Slovenici in Slovenke, naročite se na „Slovenski Narod“, najboljši slovenski list v Ameriki!

POD SVOBODNIM SOLNCEM.

POVEST DAVNIH DEDOV.

Spisal Fr. Finžgar.

(Ta vrlo zanimiv roman se je začel v šesti številki Slovenskega Naroda. Kdor ga želi čitati in ni prejel česte in nadaljnje številke, naj si jih naknadno naroči.)

(Nadaljevanje.)

Radovan je takisto zlezal hitro na konja in pozabil v trenutku vse bolečine.

„Samo dva! Ta dva gresta za nama! Dajte jih!“ kliče Radovan.

„Stojte!“ veleva Epafrodit.

Dobro so že razložili hunsko opravdo, tako blizu sta bila jezdeca. Ali sedaj sta nenadoma ustavila konja. Spoznala sta voz Epafroditov in med drugimi konji svoja ukradena — na njih Iztoka in Radovana v belih haljah. Zakričala sta hunske kletev na Slovence, zasikala konje in bliskoma odbežala nazaj.

Epafrodit, ali še praviš, da lažem?“

„Ne lažeš! Nazaj! Tunjuš je velik razbojnik!“

Obrnili so težki voz. Spremljevalci so morali ostati daleč zadaj, da so strážili hrbet.

„Kaj vama dam za plačilo?“ povpraša trgovec Radovana.

„Da te smeja spremljati v Bizanc. Tja sva namenjena.“

„Dobra, do Bizanca v mano, potem k meni. Velike bodo slavnosti tesna bo za prenočišče. Zato bosta vidva pri meni v gostih.“

Radovan je pomežiknil Iztoku, ki ni vedel, zakaj. Ali razumel je, da sta dobro opravila.

„Še nekaj, gospod. Ko bi smel prisesti k vozniku. Tako sem truden!“

Epafrodit mu je velel na voz.

Konji so udarili ob cesto, kolesa so zaropotala, voz je zagrnil oblak prahu.

Tisto noč se je vrnil Balambak do Tunjuša.

„Glavo?“ je zarenčal poglavar.

„Vzemi mojo! Slovena sta nas izdala. Epafrodit se je vrnil v Bizanc.“

Tunjuš je zaškripal.

Kdo je razodel nakano tem psom? Naj pogine takoj!“

Balambak, tvoj hlapec, ti pravi: Vino razodeva skrivnosti!“

„Naj pogine, kakor sem rekel!“

Balambak je šel in prerezal vse mehove, da je vino izteklo na zemljo.

Ko so se rdečila tla od zlahnega vina, ki je drlo iz mehov, je Tunjuš prisegal pri zlati krsti Atilovi in pri najlepši njegovi ženi Kerki, da mora teči v potokih kri Slovencev.

ENAJSTO POGAVJE.

Ne priča zastoj Svetonij, la je že mogočni vojak in duhoviti samodržec Julij Cezar sklenil premestiti presol samodržca velikanske rimske države na vzhod. Ali bodala so prebodla njegovo srce, zapalo je hrepeneje po vzhodu — z umrlo ni. Kar je zamislil on, kar je zakrila toga skozi katero je brizgala kri pod noži zarotnikov, ta je izvel Konstantin. Proč je moral železni vladar, proč od Rima, kjer je kričal vsak kamen o svobodnih državljanih, kjer se mu je rogalo stebrovje s Kapitola in mu očitalo tiranstvo. Na vzhod! Tam so doma Kserksi — gospodarji nad blagom in krvjo podanikov — brez meje in brez pravde.

In dvignilo se je mesto v bogatem sijaju — naglo kakor v pravljici, kakor fatamorgana sredi peščenega morja. Prestol diadem in škrlat je zablestel na kraju, kjer je naravno sree treh kontinentov. Dvignil se je Bizanc — novi Rim — ob sinji Proponti na sedmerih holmcih — kakor stari Rim. Palače so se popele od morja kvišku po brežini — vse mesto en sam velikanski amfiteater. Kakor zgodovina njegova — sama igra in tragedija. Oživele so vodne ceste, zarastli so jih gozdovi jamber, kreljuti jader so jih pokrile kakor tolpe ptic.

In usipalo se je žito od severa in juga, po Bosporu in Proponti, bogastvo Arhipela in Egipta se je zlivalo v Bizanc, afrikanska in evropska umetnost sta se kosali, katera prej zagospoduje na forih morja. Karavane so krenile nove pot skozi malo Azijo, iz Tracije so se valile čete trgovcev. Ves svet je plul v mogočnih valovih in vsi valovi so tekli k sreči — Bizanc, ki je slonel kakor brezmejni dragulj na bajnem obrežju okovan od treh strani v dijamante iskrecih se valov, od četrte pa zavil v smaragde zelenih holmov.

Od kar sta Radovana in Iztok potovala z Epafroditom, je tonil v morje že četrti dan. Iztok je zamamljen polglasno vzklikal, ko je zagledal brezmejno plan, posuto z rdečim solnčnim zlatom. Zdelo se mu je, da je videl večasih to deželo v sanjah. Godei so popevali o nji, stare babice so pravile vaukom o domovih bogov. In prav taki so morali biti ti domovi.

Vse krog njega sama bajka, sama skrivnostna povest. V njegovi domovini pokajo strela in se rušijo pod snegom. Tu pa diha Vesna. Od morja se zibljejo dehtee sape, se igrajo z njegovimi kodri in litijo dalje na grčice, kjer šepetajo z mirtami in cipresami, kjer jim prikimavajo listi sočnih sikomor, kjer se mlado brstje platan širi ko prneče pod azurno nebo. Ob levi in desni, povsod vrtovi, po njih curkajo drobni studenčki v belem pesku, iz tal kipijo kvišku vodeni eurki, krog njih hodijo ljudje v svili in škrlatu — iz temnih logov se ozirajo beli domovi. Pravljica — vse sama pravljica!

„Le glej, sinko, glej in ne devaj oči pod sedlo! Najlepše devojke bodo medlele, ko jim boš nekoč v gradišču Svaruna, svoječa očeta, pripovedoval ob zimskem ognju, kaj ti je pokazal Radovan!“

Kakor iz sanj se je zbudil Iztok in se ozrl na Radovana, ki je jezdil poleg njega — tik za bogatim vozom Epafrodit.

„Očka!“

Samo to besedo je bolj vzdihnil kakor izrekel Iztok in se vnovič zatopil v krasoto.

„Ej, sinko, Radovan ti pokaže reči, da se ti izbuli pogled kakor zaklanema teličku. Toda žejen sem in prah me grize po životu. Tudi“

(Nadaljevanje na 8 strani.)

SEZNAM

MRTVIH, RANJENIH IN VJETIH SLOVENCEV V SEDANJI EVROPSKI VOJNI.

Nižje navedeni mrtvi, padli so v času od 13. nov. do 2. dec. 1. l. Prap. v r. Julius Bratsch, IR. 17. mrtev.

Prap. v r. Ivan Ehrenstorfer, IR. 17., mrtev.

Prap. v r. Karl Leopold, IR. 17. vjet.

Por. v r. Leopold Miki, IR. 17. vjet.

Por. Oskar Straminer, IR. 17. vjet.

ALBRECHT Ivan, inf., IR. 17.

11 K. Kranj, Poljane nad Skofjo Loko, 1891. ranj. — Andoljšek Andrej, tit. korp., IR. 17. 2. K., Kočevje, Ribnica, 1887. ranj. — Antončič Franjo, inf., IR. 17. 7. K., Kočevje, Rob. 1892. vjet.

BELAJ Franjo, tit. četov. IR. 17. 7. K., Litija, Trebeljevo, 1888. ranjen. — Belič Anton, inf., IR. 17. 2. K., Ljubljana, 1893. ranj. — Benčina Vinzenz, inf., IR. 17. 11. mrtev.

(Nadaljevanje na 8 strani.)

V zemljišče naložen denar je najbolje naložen.

TU IMATE PRILIKO NA LAHKE MESEČNE OBROKE KUPITI DOBRO IN VREDNO ZEMLJIŠČE BLIZO NEW YORKA.

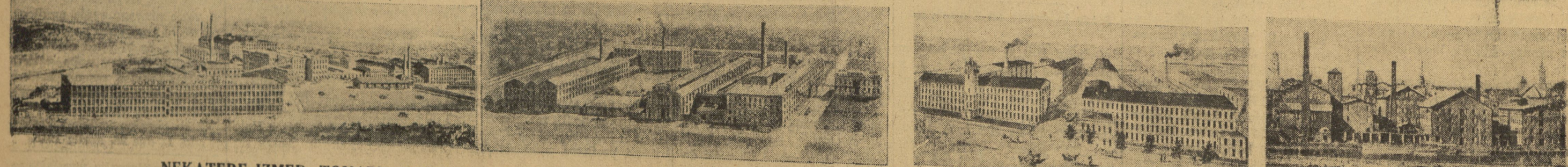
NEW BRUNSWICK 2 M. NEW YORK 32 M. PENN. R.R. RAILROAD AVE PHILA 58 M. FRANKLIN PARK DEPOT 2 1 7 10 13 16 19 STREET STREET STREET STREET STREET 50 COMMERCIAL AVENUE CORDELIA EDWIN STREET 50

Na jako lahke, umerjene mesečne obroke vam se tu ponujajo kraena stavbišča. Samo ta blok je še na prodaj, samo teh 24 lotov.

277	278	279	280	281	282	283	284	285	286	287	288	289	290	291	292	293	294	295	296	297	298	299	300
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

Na gori navedena stavbišča lahko kupite na jako lahke in male mesečne obroke in takoj po prvem vplačilu od \$25 — dobite kupno pogodbo za prenos. V tovarnah v New Brunswicku je zaposlenih na t. soče naših ljudi, vse hiše so polne gostačev, stanarinarja je zelo visoka, in kdor sežida hišo, bode lahko od dal stanovanja v najem.

Načrt, kateri kaže lego stavbišč v New Brunswick, N. J. v bloku 11 ki so še na prodaj. THE COMING CITY OF NEW JERSEY.

NEKATERE IZMED TOVARN V KATERIH DELAJO NAŠI ROJAKI IN VSI TISTI KI LASTUJEJO HIŠE IN ZEMLJIŠČE V NEW BRUNSWICK, N. J.

Za podrobnosti pišite na samega lastnika: **EZRA L. BUCKEY** 15 POPLAR ST. BROOKLYN, N. Y.

MALI OGLASNIK. CLASSIFIED AD'S. Wanted: laborers for one insertion \$ 1-- domestic help .. 50 work .. 05 Inquires: for friends etc. .. 25 other notices .. 25 ZA OGLASE SE PLAČA: Kdor išče: delavce za vsakikrat .. \$ 1-- služinčad .. 50 otro .. 05 prijatelje itd. .. 25 za druge objave .. 50

JOSEPH MITTEL CAFE AND RESTAURANT Vina, likeri in smodke. Dva biljarda in soba za shode. 165 E. 4th St. Bet. 1st & Ave. A. New York.

John Modic v Conemaugh, Pa. bi rad zvedel za bratrance Antona Rožanca, ki ga je zadnjič videl pred desetimi leti.

Kdor cenj. rojakov ve za njegov naslov naj blag. naznaniti na naslov: John Modic Box 530, Conemaugh, Pa.

Rad bi se seznanil s samico ali udovo od 30 do 35 let v svrhu ženitve. Na denar ne gledam, pač pa na dobro gospodinjstvo. Dete imam stalno. Katera ima veselje priti v Louisiana naj mi piše in pošlje svojo sliko, katero bodem na zahtevno povrnil. Samo resne po mdube na naslov: Geo Tull, 414 Ave S. Bogalusa, La.

John Cotich Box 30 Baidie, Mich. bi rad zvedel za naslov prijatelja F. Trampaš, s katerim sta bila skupaj lansko leto v Arizoni

Ana Tavželj 1441 E 55 St Cleveland, Ohio. Želi zvedeti za naslov svoje sestere Marije Tavželj Rudolfove iz Rakitnice pri Borovnici. Pred 4 leta je bila z soprogom v Clevelandu.

Alojz Ravnikar, Camp, 31 Cheat Bridge, W. Va. želi zvedeti za naslov svoje prijateljice Jerice Zanoškar od sv. Katarine, katere je pred dvem leti le prišla v to zemljo.

NAŠ POTOVALNI ZASTOPNIK.

g. MIRKO ZALAZNIK potuje sedaj za naš list „Slovenski Narod“ po naših naselbinah. Žaló ga vsem cenjenim rojakom prav topla priporočamo. Uprava.

Naša pooblaščená zastopnika za New-York in okolico sta gg. JOSIP STALCER, JOS. LAPAJNAR, katere cenj. rojakom najto-pleje priporočamo. Uprava.

Naš pooblaščená zastopnik za Glevland in okolico je gosp.

N. C. SPIGELSKI, 1135 Williamson Bldg, Cleveland, Ohio, katerega priporočamo rojakom. Uprava.

Vsak rojak, kateri želi imeti krasen spomin naj nam nazna ni svoje ime, prilike in točen naslov.

THE FIRST SEC. NAT'L BANK Cor. Fifth Ave & Wood Street. PITTSBURGH, PA.

FRANK M. HELIČ priporoča rojakom svojo dobro urejeno gostilno. v kateri toči raznovrstna prislina vina, dobro pivo, fine likerje, in ima najtinejše smodke pri roki. Na razpolago velika dvorana za zabave, plesne, ženitovanja, seje i. t. d. Ples vsak četrtek soboto in nedeljo zvečer. 107 Hamburg Ave Vogel Starr St (3 blokov od Flushing Ave) BROOKLYN, N. Y.

KMETSKA DOMOBRAMBA.

Poslan. Kadléak piše v „Selske Hlasy“: Svetovna vojska je pokazala, da ne zmaga tisti, ki ima največ vojaštva, ampak tisti, ki ima vojaštvo najboljšje za vojsko pripravljeno in izvežbano, a tudi tisti, ki je gospodarsko najmočnejši. Kaj pomeni to: „Gospodarski najmočnejši“? Kdor ima največ denarja?

To je samo del gospodarske moči. Kaj nam pomagajo milijarde raznih vrst denarja, ako ne moremo za nje nakupiti vsega, kar potrebuje vojaštvo in ljudstvo, ki ni v vojski, ako jih ne moremo oskrbeti v živili in z vsem, kar potrebuje. Mnogo tega je potrebno, da bi vsi ti preživeli to zlo dobo burne vojne zdravi, brez gladu in pomanjkanja. Gospodarsko močen je tedaj oni narod ali država, katere ima dovolj lastnih izdelkov in sredstev, drugače povedano, gospodarsko najmočnejši je oni narod, katerega ni mogoče izgladovati.

Iz navedenega je jasno, da ne zadostuje za dobro in zmogovito končanje kakršnegakoli boja samo mogočna armada, vojska domobramba, ampak mora biti zaeno pripravljena gospodarska domobramba, na katero se mora opirati vojska domobramba varno in sigurno, da more vzdržati tudi večji napor neprijateljskih sosedov.

Vsota vseh pridelujočih stanov v državi je taka gospodarska domobramba, a moč vseh teh stanov sloni na močnem, premožnem, izobraženem, nepokvarjenem in vernem kmetem ljudstvu, katero zamore pridelati iz grude tadi v najhujših časih toliko kruha, priskrbeti v gospodarstvu toliko živil in drugih življenjskih potrebščin, da sovražnik ne užuga države, pa če bi jo tudi ločil od celega sveta. To je velikanski pomen kmetijstva v miru in v vojnem času, to je jako lepa naloga naše kmetijske domobrambe, ne vojaške, ampak gospodarske, katere s plugom in cepečem izvršuje ravnotako zaslužno delo v obrambo domovine, kakor je vrši na bojišču armada, vojska domobramba z mečem, topovi in s puško v roki.

Dosedanja izkušnost je gotovo vsakega uverila, da nima naša država v iskanem, ampak usiljenem boju največje upanje na srečen konec nepreglednih bojev in sicer zato, ker ima poleg hlebe in po-žrtvovalne armade nič manj krepke in požrtvovalne kmetijske domobrambo, katere nam z božjo pomočjo neprestano in nemorno s poljskim delom preskrbuje potrebščin, da bi ne doživeli vsi vojaštva in občinstvo grozne bede.

A da naša kmetijska domobramba nalogo roditelja cele države pravilno razumeva, da svojo nalogo vestno vrši z uporabljanjem vseh sil in z žrtvovanjem samega sebe, o tem se more vsakdo prepričati, kdor hodi po njivah in logih naše domovine. Vidi po vseh krajih in brdih po polju prepridnih kmetovalcev, ki kakor hucelice nenaravno v požrtvovalni ljubezni od zore do mraka pripravljajo zemljo in pekladajo v njo krušno seme bogate prihodnje žetve sadu božjega.

Poleg tega so oddali močnejše konje in vozove vojaštvu in zdravejši gospodarji in posl. očetje in sinovi in vauki so odšli v boj. Oni, ki so zaostali, so slabega zdravja in za kmetisko delo nezadostne sile, ti delajo sedaj prepridno, da, do omedlovanja vsled prenaporov, samo, da ne bi estalo pediti zemlje neobelane. Kjer je poprej vodil iskrene konje in s plugom obračal brazde močan gospodar, tam sedaj vlečejo plug slabe kravice, junček s pol hromim konjčkom, plug pa ravnajo roke starčka, upognjenega od težkega dela, ali pa orje stara žena, bivša kmetica.

Brazde se obračajo in pod nje polagajo nedorasi otoci krompir, a preden usahne in se strdi gruda že hite otroci in starke, da jo razkopljejo z motikami, ker manjka prepere za brano, dobro velo-

da bi krompir v trdi zemlji komaj obrodil.

Po polju vidimo starce in starke, slabe žene in otroke, ki se sili-jo z delom, vidimo jih, kako z občudovanja vredno potrpežljivostjo in mirom, verno vdanostjo v vojlo božjo skušajo zasigurati prehrano sebi in ostalim, v prvi vrsti prenilim na bojišču, ki služijo z orožjem cesarju in domovini.

Da, solza se vrne iz sočutnega očesa, ko vidimo to pretegovanje slabih žen in otrok, že k grobu nagnjenih starcev in stark, kako da se radovoljno trudijo, s požrtvovalno potrpežljivostjo, da bi s kravicami, ki utrujene pogosto obstajajo, izorali trdo grudo in kako da se-jejo, sadijo in nam pripravljajo božji dar, vsakdanji kruh.

Te izmučene starke, te pod težkim delom klecajoče žene, ti ne-derasli otroci in ti vsled starosti zgubančeni starci bolni fantje in za vojaško službo nesposobni možje; te kravice, ta teleta in nedorasi junčki, ti zgarani konjčki, ki so tu pa tam ostali na deželi; to je naša kmetijska domobramba, katere vrši in v resnici tudi izvršuje de-lo neprecenljive vrednosti, kakršno ima za celo državo in ostale sta-nove pravočasno obdelovanje in posejanje polja, oskrbljenje kruha za vse v zadostni meri.

Kako plačilo hvaležnosti, kako pohvalno priznanje zasluži in do-bi ta kmetijska bramba, katere delo ima isti pomen, kakor ga zasluži drugi del občinstva, ki z orožjem v roki brani in varuje meje domo-vine pred zlem sovražniki. Kako spoštovanje zasluži naša kmet-ska domobramba za to, da nas varuje pred še hujšim sovražnikom kot so polki in armada sovražnikova! Varuje nas pred gladom in bedo.

Kako plačilo damo tem tihim oračem, in posejalec ledin in njiv za te neizmerne žrtve, ne sicer krvave, a za to mnogokrat nič lažje kakor so krvave žrtve na bojišču.

Res zaslužujejo, da bi poljubljali te žuljave roke, da bi se s spo-štovanjem odkrivali pred osivelim knetom, ker brez njih — kaj bi bilo iz nas?

Gospod Bog naj blagoslovi to plemenito kmetisko domobrambo, katere s plugom orje naše njive in naše ledine.

S KAKŠNIM TEŽAVAMI SE MORAJO BORITI V VOJSKI KINEMATOGRAFSKI OPERATERJI.

Fotograf, ki je dobil od svoje-ga film društva nalogo, da up-ravi v vojski posnetke, je zdru-žen z mnogimi težavami in nevar-uostmi. On mora deliti ne samo vse nevarnosti vojaka, ako si ho-če pridobiti res zanimive slike s fronte, ampak se mora tudi boriti proti strogim prepovedim raznih vojnih vodstev in mora gledati da se jih najbolj spretno izogne.

Navadno se v to svrhu poslužuje t. zv. telefon aparatov, t. j. aparatov s takimi lečami, ki do-puščajo, da se napravijo posnetki iz velike daljave, katere pa kljub temu izgledajo, da so napravljene iz najbližje bližine. Neka franco-ska tvrdka uporablja, kakor poro-ča „Neue Zür. Ztg.“, aparate, ki

posnemajo slike iz daljave 500 me-trov, in ki so vsled svoje jasnosti tako goljufive, da bi mogel šlo-vek verjeti, da so fotografirane iz samega okopa.

Ta način se že dolgo časa upo-rablja tudi v naravi, n. pr. pri fo-tografiranju življenjskih navad zveri ali plašljivih živali. V voj-ski mora biti aparat bolj pripra-ven za transport. Zaradi tega ne uporabljajo težkih tronogov, am-pak si pomagajo z enostavnimi lastnimi konstrukcijami z ozirom na figuracijo tal. Pri uličnih bo-jih Nemeec in Belgijcev je posta-vil neustrašivi fotograf Mason svoj aparat sredi same ceste, sam pa se je za njim vlegel na trebuh. Panorami podoben pregled nem-skih pozicij je posnel Mason z ene-za brzozavnege droga. Potem ko je sam zlezl na drog, je potegnul s seboj z žico aparat, ki je bila

ovita okoli njega.

Bizeul je fotografiral prihod Nemeec v Gent skozi uro in pol potem ko je pred tem v vrata ne-ke zapuščene trgovine izdolbel lu-kujo, ki je bila ravno zadosti ve-lika za lečo njegovega aparata.

Nič težje od samega posnetka in tudi transport slike t. j. da ne-pade v roke cenzorja in da potem eventualno ne bo uničena. Nek-i predzri Amerikancee je z veliki-mi težavi fotografiral topniški dvoboj med Nemei in Francozi, a-li ni mogel svojih slik spraviti na varen prostor. Skril je svojo kamero in svoj film v kleti neke zapuščene hiše in se je vrnil šele čez par dni, ko je bilo bojišče ne-kam drugam prestavljeno, v svo-je skrivališče, vzel svojo lastnino in z velikim naporom prišel je do nekega parnika, ki ga je rešil pred samovoljo neizprosnege cel-zorja.

RZPIS UREDNIŠKE SLUŽBE.

Ker nameravamo izdatno pove-čati „Slovenski Narod“, pozivlja-mo tem potom in na tem mestu vse one, ki so zmožni uredniških poslov ter se docela s'rinjajo z na-zori in idejami „Slovenskega Na-roda“, naj zaprosijo pisničnim po-tom in s pridatkom kratkega in jedrnatega poizkusnega članka za gori omenjeno uredniško mesto. Ponudbe se naj dopsiše uredni-štvu „Slovenskega Naroda“ naj-kasneje do 27. junija t. l. Uprava „Slovenskega Narod“.

NAŠI LOKALNI ZASTOPNIKI.

- John Andošek, Cleveland, O. Frank Bregar, Clinton, Ind. Joe. Crainz, Indianapolis, Ind. John Gersch, Calumet, Mich. John Jakše, Imperial, Pa. Frank Jankovčev, Preotia, Ill. Matija Kamin, Forest City, Pa. Anton Komar, Milwaukee, Wis. Frank Koren, Milwaukee, Wis. John Koren, Milwaukee, Wis. Louis Lesjak, Bridgeport, O. Frank Luzar, Indianapolis, Ind. Ant. M. Papich, Steelton, Pa. Rudolf Puzelj, Barberton, O. Jos. Simčič, Pittsburg, Pa. Peter Srnovrnik, Forest City, Pa.

PRVA-DRUGA NARODNA BANKA

ZGODOVINA PRVE-DRUGE NARODNE BANKE. Ze leta 1852. obstojala je Prva-Druga Narodna Banka v Pittsburgu, Pa. Ustanovl je je dne 28. januarja pokojni James Laughlin, vtemeljitelj današnje velike Jones and Laughlin jeklarske družbe, kakor „Pittsburg Trust & Savings Co.“. Banka se je tedaj nahajala na Penna Ave., blizo 11. ulice. V aprilu 1. 1852., kupila in prevzela je banka dobro gredočo denarno tvrdko Fifth Ward Banko, v. l. 1853. imenovala se je Pittsburg Trust Co., leta 1854. se je glavnicá povišala na \$200.000. V tem času preselila se je na Wood Street poleg Fifth Avenue in to zemljišče je del lota, na katerem danes banka stoji. L. 1863. se je ime banko menjalo v First National Bank of Pittsburg, Pa. (Prva Narodna Banka). To je bila prva banka v Pittsburgu in ena izmed prvih, ktere so zaprosile za čarter nacionalnih bank. Glavnica Prve Narodne Banke bila je takrat \$500.000 a bank je bilo takrat v Pittsburgu samo 12. Dne 1. sept. 1875. povišala se je glavnicá banke na \$750.000 a v letu 1892. se je dodalo glavnicí nadaljnih \$100.000. Dne 1. avgusta 1901. je bil inozemski in parobrodski oddelek utemeljen po konzulu Max Schambergu, poznan pod imenom Max Schamberg & Co., kupljen in banka je začela poslovati z Evropo, posebno z našimi rojaki. Mr. Wm. F. Benkiser, ki je bil s tvrdko Max Schamberg & Co. od leta 1891. postavljen je bil za upravnika novega oddelka, in razni upravnika v tem inozem-skem oddelku bilo je takrat nastavljenih še šest oseb. Danes ima bank v svojem inozemskem oddelku nastavljenih ne šest oseb kot leta 1901. temveč se je osebje tega oddelka že leta 1912. povišalo na 44 oseb. V letu 1913. spojila se je Prva Narodna Banka v Pittsburgu z Drugo Narodno Banko in novi zavod se imenuje zdaj Prva-Druga Narodna Banka v Pittsburgu, Pa. Glavnice ima \$4,000,000 in prebitka \$1,131,311.03. Dalje pogledjte Statement od 4. marca 1915.

STATEMENT OF THE FIRST-SECOND NATIONAL BANK OF PITTSBURGH AT THE CLOSE OF BUSINESS MARCH 4, 1915.

RESOURCES	LIABILITIES
Loans and Discounts ... \$ 8,795,087.70	Capital ... \$ 4,000,000.00
Overdrafts .. 10.69	Surplus and Profits 1,131,311.03
U. S. Bonds, at Par. ... 3,151,000.00	Reserves,
Other Stocks and Bonds 4,597,826.22	For Interest and
Real Estate, Furniture and Fixtures .. 1,203,214.19	Taxes ... 113,342.14
Cash on hand \$1,622,493.89	Special Reserve 376,047.52 489,389.66
Due from Banks .. 1,452,454.33	Deposits .. 13,938,962.85
Due from Pittsburgh Banks .. 1,532,326.52 4,607,274.74	Circulation 3,000,000.00
Due from Treasurer U. S. 150,000.00	Less Due from U. S. Treas. ... 50,250.00 2,949,750.00
\$22,504,413.54	\$22,504,413.54

OFFICERS
J. B. FINLEY, Chairman of Board
LAWRENCE E. SANDS, President
FRANK F. BROOKS, Vice President and Cashier
CLYDE C. TAYLOR, Assistant Cashier
THOS. C. GRIGGS, Assistant to President
WM. F. BENKISER, Manager Foreign Department
W. J. FRANK, Assistant Manager Foreign Department

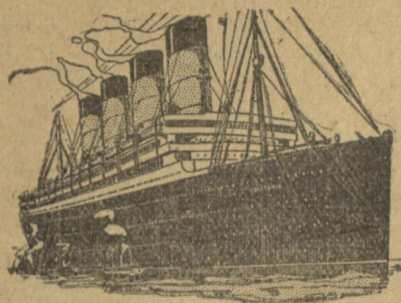
V VSAKEM SLUČAJU OBRNITE SE NA TO, ENO OD NAJBOLJ ZNANIH IN NAJGLASOVITIH BANK, NE SA MO V AMERIKI, TEMUČ PO CELEM SVETU.

FIRST-SECOND NATIONAL BANK OF PITTSBURGH Cor. Fifth Avenue and Wood St. PITTSBURGH, PA.

CUNARD

najhitrejši parniki na svetu
„MAURETANIA“
NEW YORK-LIVERPOOL
najhitrejša proga preko Liverpoola za

LONDON,
PARIZ,
NAPOLJ,

RUSKO,
FINSKO,
PATRAS.

ODPLOVITEV ZA LIVERPOOL

TUSCANIA ORDUNA

petek, junija 18, 5 P. M. sobota, junija 26, 10 A. M.

TRANSYLVANIA

petek, 2. julija, 5. p. m.

Parniško pribrežje se nahaja na podnožju West 14. ulice North River, New York.

Za daljnje podrobnosti obrnite se na:

THE CUNARD STEAMSHIP COMPANY LTD.

21-24 STATE ST.

NEW YORK, N. Y.

ali njene pooblaščenec zastopnike.

KOMUR JE TREBA KAKRŠNEGAKOLI SVETA, NAJ SE OBRNE NA NAS.

Dandanes ni javnega urada tukaj, na katerega bi se mogli Slovenci, naši rojaki, obrniti z zaupanjem ter tam iskati sveta in nasčite. Zato padejo naši ljudje večkrat kakšnim zakonitnim mazačem v roke, in ti jih derejo, da se jim lupi koža.

Temu zlu se je prišlo sedaj, vekom, in vsakdo se more obrniti na nas ter se tako izogniti tem ljudskim krvosesom.

Kakršnegakoli sveta je treba našemu človeku, ga mu dajo naši nalasčje za to najeti odvnetiki in starem kraju, ali tukrajski, ameriški.

Vsako se more obrniti na nas glede:

Pooblastil, zadolžnic, kupnih in prodajnih pogodb, izbrisov, oporok itd. Nadalje glede vknjižb in izknjižb, užitkarskih in lastniških pravic. Dalje glede vojaških prošelj, prošelj za polnoletnost in za ženitveno dovoljenje, glede krstnih, poročnih in smrtnih listov in tudi glede izterjanja zasluzba v Ameriki in starem kraju.

Tudi če ima kdo v tej deželi kakšne sitnosti, ali kakršnokoli sporno zadevo, naj se obrne na nas ter nas vpraša za svet.

V zvezi smo z najboljšimi odvnetiki v starem kraju ter imamo tudi domače odvnetike tudi v tej deželi.

V vsaki zadevi takšnega značaja, kakor gori omennjeno, se obrnite na:

„SLOVENSKI NAROD“.

45 VESEY STREET.

NEW YORK, N. Y.

J. POPOVIĆ
CLEVELAND, OHIO
2537 St. Clair Ave.

Prva slovenska veletrgovina domačega tropinoveca in domačega vina.

Domači tropinovec po gal. \$3.00; 3.25; 3.50
Domače belo vino, galona po \$1.00 in \$1.50
Domače rdeče vino, galona po .50c in \$1.25
Za vse druge navse te obrnite ustmeno ali pismeno na:

JOHN POPOVIC
2537 St. Clair Ave.
CLEVELAND, OHIO

SLIKE IZ BOJIŠČA.

PRIHAJAJO VSAK TEDEN NOVE IN JIH LAHKO DOBITE POPOLNOMA BREZPRAČNO.

Vsakemu našemu naročniku, kateri nam najde novega naročnika vsaj za pol leta in pošlje njegovo ime in naročnino (najmanj 50c) na upravo bode dobil na zahtev gori imenovane bojniške slike za polkon brezplačno in poštnine prosto.

Jožef Volk je vojni ujetnik. Jožef Volk iz Gradišča pri Renčah je vojni ujetnik v Zajčaru v Rusiji. Pisal je domov obširno pismo, v katerem navaja 10 soujetnikov iz vse sosesčine. Pravi med drugim: Nismo morda zaprti, vsak nam svoje delo, jaz delam v kovaški delavnici. Skrbim me za otroka, rad bi jih imel pri sebi, da bi jedli kruh po ceni. Tukaj je kruh po 5-20 novcev kilo, mi ga dobimo po 1 kilo na dan, sirkova moka je po 5-6 kracarjev, bela po 10 kr. kilo.

POZOR ROJAKI!

Kdor želi prevzeti zastop in nabirati naročnike za „Slovenski Narod“ v naših naselbinah po Združenih državah in Canadi naj nam to naznani.

Uprava.

v usta zaide in še v želodec. Po travniku bi se boljše jodilo. Epafrditu je lahko, ko je skrit na vozu, kakor kruh v klobučku. Radovan je poskusil pljunuti. „Vidiš, ne morem! — Da bi ne videl pred seboj vrat, skozi katere pojahamo v mesto, bi omedlel in padel s konja —“

Radovan je mrmral slabe volje, ali iztok ga ni poslušal. Epafrditov voz je drčal cez most preko dvanaest soznjev goboškega rova. Stali so pred velikanskim zidom, delom Teodozija, Adrianopolske vrata — porta Polyandri — so zevala brezskrbno na široko odprta. Na vsaki strani je nosilo mogočen lok v, idu šestero stebrov iz rdečega marmora. In na zidu ob levi in desni nogočna stola, s katerimi so blesteli slami stražarjev. In to mogočna zidovje, sklad na skladu, stolp ob stolpu, se je vile na sever in na jug — in vazono v morju, na severu se popelo čez griče, se strnilo z nebom in izgnilo v večernem mraku. Epafrditov voz je zadržal po porfirnem tlaku, podkve so glasno udarile, cesarska straža je pozdravila vrio spoštljivo. Ves Bizane je poznal trgovca, vsak prostak je vedel, da ga ceni Upravda, ker ne šteti z zlatom, kadar so prazne cesarske blagajne

Na nlicah se je gnetlo ljudstva. Nekateri so pozdravljali Epafrdita, drugi so zijali v Slovena, ki sta jezдила na konjih, in se čudili. Radovan se je vrvral na ter gledal ponosno in samozavestno na množico, kakor bi bil pobočnik samega Justinijana.

Vrva in gneča na ulici je zindalje bolj rastla. Spremljevalci so morali pred voz, da so delali gaz. Voznik je pokal in kričal na ljudi — kljub temu so šli le počasaj dalje. Ko so polagoma prišli do konec, se je cesta razširila, kakor bi izlila reke v morje. Bili so na Teodozijevej foru. Sredi tega trga se je svetil na mogočnem stebri srebrni konj, katerega je jezdil Teodozij, še v mraku blesteč bogatega zlata. Krog in krog so bila stebrišča, pod njimi ljudstvo vseh narodov, bogastvo cele zemlje, razkošje, veličastvo, beda, suženjstvo, potepuhi in telovaji — vse zmehano in strnjeno v živi voz.

Otded so krenili z vozom proti jugu v ozko ulico. — Hitro so pognali in za četr ure so se odprla vrata na dvorišče Epafrditovega doma.

Po pisanim tlaku je zašumelo. Sužnji so pripogibali kolena. S celom so se dotikali tal in pozdravljali gospodarja. Strelha na vozu je padla. Dva krepka numidijska sužnja sta dvignila Epafrdita in ga posedila v nosilnico. Ki se je lesketala v svitu luči zlata in draguljev. Že sta prišla za pozlačene držaje, ko se oglašil Epafrdit.

„Melhior!“
Pred njega je pokleknil oskrbnik.
„Slovena, ki sta prišla z menoj, sta od danes moja gosta!“
„Tako je velela tvoja mogočna oblast!“
Melhior je poljubil zlati rob nosilnice, Egipčana sta jo dvignila in sta brezslušno odšla po mozaika.

Nato se je ozrla vsa služinčad in pozdravila gospodova gosta.
„Barbara, barbara! so šepetali in se začudeni klanjali. Navajeni so bili gostov, ki so dohajali v najdražjem bisu, v svili in draguljih, trgovci iz Kartage in Ugipta, in poslanci od samega cesarja. Ali ta dva! Prtenc halje, bosc noge, nemaziljene glave! Barbara! Toda tako je velela mogočnost gospodova. In če bi Epafrdit rekel pesmu: On je moj gost — klanjali bi se mu pokorno. Radovan je razumel, kaj se je godilo. Preširno je sedel na konju in se je oziral po služabnikih. Izток je razjahal kakor drugi spremljevalci. Ali Radovan je čakal postrežbe.

Ko je izgnila nosilnica v dvorih krasne vile, je naročil Melhior za vsakega Slovena posebnega sužnja. Prišla sta konje za uzde — pri Radovanu je suženj pokleknil, upognil hrbet, da je stopil stavec nanj, ko je lezel s konja. Na sužnja se Radovan še ozrl ni. Govoril je z Melhiorom, ki je spremljal tučja do stanovanja. Vedel jih je po krasnem vrtnu, odkoder se je videlo na morje; v pristanišče trgovskih ladij.

„Hvalite Boga, vsak svojega, Krista, Zevsa, Merkurja, hvalite ga, da vaš gospod še živi!“

Radovan je govoril zelo na glas in se ozrl po služinčadi, ki je šla radovedna za tučema. Ko so slišali Radovanove besede, so pritisnili vsi za njim in napeto poslušali njegov govor.

„Hvalite ga, vam pravim! Mrtev bi bil danes vaš gospod, brez glave in brez telesa, ker bi ga bili že požrli volkovi!“
Med služabniki so vzkipeali glasovi in vzklikali začudenja.
„Naj govori dalje tvoja častljivost“, je prosil Melhior.
„Bi govoril, ali žejen sem. Povem ti, da sva prestala muke za tvojega gospoda. Jaz še večje, ker sem star. Kako bi govoril — morje bi pil, slano morje, tako sem žejen. Muke in pot — to užejaj!“

Melhior je samo zamahnil, dva sužnja sta razumela in šla hitro po vina. Radovan je pomežiknil Iztoke in je rekel: „Zdaj veš, kaj se pravi z menoj hoditi!“

„Govoril bi, kakor sem rekel. Ali povest je dolga. Ne morem. Ta bi mogel, pa ne zna, moj sinko ne zna po vašem! Rečem vam še enkrat: Hvalite Krista, da vaš gospod živi. Toliko je manjkalo!“ — pokazal je na nohtu — „in bi bil brez glave!“

Prišli so do lepega poslopja. Melhior jima je odkazal stan — lepa soba, po tleh marmor, na njem težke preproge iz Perzije.

Tudi sužnja sta že prihitela, vsa postrežljiva z jedili in pijačo. Radovan je takoj segel po vrču.

„Povem ti, sinko, da sem tako žejen, da od slabosti ne bi mogel leči na te preproge, preden se ne okrepčam!“

Nastavil je in pil, da se mu je cedilo po bradi. Melhior se je poslovlil — ostala sta sama v novem domu.

„Pij, Iztoče, pij! To je vino, pri Svanogu, le-to ti odvzame trdnost in ti vljuje moči v žile — ah, oh, pij, sinko, pij!“

Z obema rokama je držal vrč in ga zopet nastavljal k ustnicam. Nato se je zleknil na mehko preprogo.

„Mehka postelja, boljša od ovnove kože. Daždbog naj oblagodari Epafrdita!“

Izток ni vedel, kaj bi odgovarjal. Spoštovanje do modrega starca se je večalo v njem. Za to, da je prevrnil Huma po tleh, da sta malo hitreje pojezdila — pa tako plačilo. Vse novo, vse bajno in pravljeno. Segel je še on po vino, ugriznil kos pečenke, okusil nepoznano sadje bogatega juna, Navečerjala sta se kraljevski.

„Iztoče, sedaj se pa dvigniva! Nisva prišla v Bizane zato, da bi ležala. Povedem te v mesto, da vidiš svet!“

Takoj je poskusil strune na citrah, previdno ubral razglašene in se dvignil.

„Sedaj greva! Poj, kar ti rečem, poslušaj, glej — in molči! Ali imaš mož s seboj?“
„Imam, očka!“

„V Bizancu se ponoči večkrat potrebuje!“
Komaj sta prestopila prag, že sta se pojavila sužnja in se vdanu ponudila, da ju spremita po mestu. „Samo eden!“ velela Radovan. Izročil mu je plunko in odšel kakor mogoččen gospod.

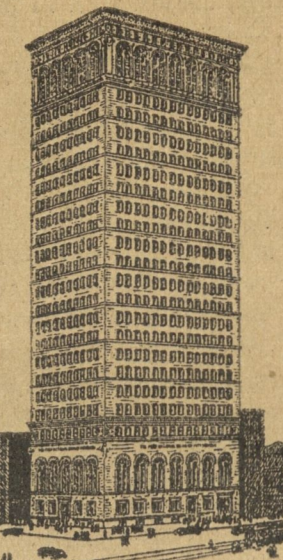
„Kako ti je ime?“ se je obrnil Radovan na cesti do sužnja.
„Numida, naša častljivost!“
„Dobro, Numida, da te vem klicati!“

(Dalje prihodnjije)

Slovenci in Slovenke, naročajte se na „Slovenski narod“, najboljši slovenski list v Ameriki!

OBLASTI ZDRUŽENIH DRŽAV REDNO PREGLEDUJEJO DENARNI ZAVOD.

PRVA-DRUGA NARODNA BANKA V PITTSBURGU.

Lastno poslopije.

USTANOVLJENA LETA
SPREJEMAMO DENAR NA ULOŽKE IN PLAČUJEMO OBRETI
— ULOŽKE IZPLAČUJEMO BREZ KAKE ODPOVEDI.
INOZEMNI ODDELEK BANKE.

Posiljamo denar na vse kraje sveta najsigurnejše, najhitreje in po najprimernejših cenah.

Ta promet smo zdaj zopet otvorili, in vsakdo lahko pošlje tudi sedaj svoj denar skozi naš zavod svojem v domovino. V vsakem slučaju, kadar potrebujete v denarnem vprašanju katerega sveta ali pravne pomoči, se obrnite z zaupanjem na naš inozemski oddelek v svojem maternem jeziku. Prilite osebno, ali pa pišite na:

THE FIRST-SECOND NATIONAL BANK
CORNER FIFTH AVENUE AND WOOD ST.
PITTSBURG, PA.

Pišite po tiskovine za pošiljanje denarja v stari kraj. Kuverte in papir vam pošljemo takoj brezplačno na Vaš naslov.

(Nadaljevanje s 6. strani.)

K. Primorsko, Gradiška, Kormin, 1889, vjet (Slobodskoje) — Černe Konstantin, inf. IR. 97, 12 K. Pripek, Postojna, Lože, 1890, ranj. — Bergant Josip, korp., IR. 17, 11 K., Kamnik, Krtina, 1889, ranj. — Brvar Alojz, inf. IR. 17, 1 K., Litija, Erziše, 1891, ranj. — Brvar Ivan, inf. IR. 17, 4 K., Litija, Zagorje, 1885, ranj. — Bezeljak Matija, inf. IR. 17, 11 K., Postojna, Podkraj, 188, ranj. — Bracco Eugen, inf. IR. 17, 2 K., Istrija, Lušinj, 1891, mrtve.

CILAR Franjo, inf. IR. 17, 7 K., Kranj, Smlednik, 1888, ranj. — Cordeze Bernard, inf. IR. 17, 11 K., Istrija, Krk, 1889, ranj. — Cotman Franjo, inf. IR. 17, 3 K., Ljubljanska okolica, Studence, 1892, ranjen.

DOBLEKAR Paul, inf. IR. 17, MGA, 3, Litija, Trebeljevo 1892, mrtve. — Dolinar Jakob, inf. IR. 17, 11 K., Ljubljana, Sv. Jakob, 1893, ranj. — Drgane Ivan, korp., IR. 17, 5 K., Crnomelj, ranj. — Dušak, inf. IR. 17, 11 K., Krško, Circle, 1881, ranjen.

FAJFAR Ivan, inf. IR. 17, 2 K., Radovljica, Laufen, 1893, ranj. — Fröhlich Jakob, inf. IR. 17, 11 K., Kranj, Sorica, 1893, ranjen.

GERKIC Martin, inf. IR. 17, 6 K., Crnomelj, Subor, ranj. — Germet Peter, inf. IR. 17, 11 K., Primorsko, Tržič, 1891, ranj. — Glavič Josip, inf. IR. 17, 11 K., Novomesto, Žužemberk, 1893, r. Golubič Franjo, inf. IR. 17, 2 K., Novomesto, Sv. Mohaet, Stopič, 1891, mrtve. — Gostič Valentin, inf. IR. 17, 6 K., Kamnik, Breto, ranjen. — Gruden Anton, res. IR. 17, 2 K., Kočevje, Slokagora 1889 ranjena.

HABE Johan, inf. IR. 17, 8 K., Logatec, Crnivrh, 1890, mrtve. — Hirschel Jakob, gefr., IR. 17, 1 K., Krško, Sv. Križ, ranj. — Hlebanja Ivan, četov. IR. 17, 3 K., Radovljica, Koren, 1888, ranj. — Hočvar Franjo L., inf. IR. 17, 11 K., Ljubljana, Siška, 1893, ranj. — Hosta Martin, inf. IR. 17, 11 K., Krško, Selo, ranj. — Hren Anton, inf. IR. 17, 6 K., Ljubljanska okolica, Vrhnika, ranj. — Hribar Franjo, inf. IR. 17, 11 K., Kranj, Predvor, 1893, ranj. — Hudačkin Franjo, inf. IR. 17, 3 K., Krško, Sv. Jernej, 1892, ranj. — Hvala Ignac, častniški sl. IR. 17, 9 K., Litija, Kresnice, mrtve.

ISERA Alojz, tit. gefr., IR. 17, 8 K., Radovljica, Brt. Bistrica, 1891, mrtve.

JALOVEC Josip, inf. IR. 17, 1 K., Krško, Mala Vraševa 1893, ranjen. — Jamnik Ivan, Kan. FK R. 9, B. 1, Koroško, Beljak Sv. Martin, ranj. — Jene Josip, inf. IR. 17, 8 K., Krško, Skočija 1892, ranjen. — Jensterle Loreac, inf. IR. 17, 2 K., Kranj, Zgornja Sorica, 1893, ranj. — Jerala Ivan, inf. IR. 17, 2 K., Radovljica, Ovišce, 1893, ranj. — Junc Josip, inf. IR. 17, 11 K., Krško, Šmarjetno, 1893, ranjen.

KAPLAR Ivan, inf. IR. 17, 1 K., Krško, Bučka, 1893, mrt. — Kastelic Ignac, inf. IR. 17, 11 K., Litija, Pristava, 1888, ranj. — Kerzišnik Peter, inf. IR. 17, 2 K., Ljubljana, Dobrova, 1891, ranj. —

Kolar Josip, tit. gefr., IR. 17, 2 K., Legatec, Planina, 1888, mrt. — Komar Ivan, inf. IR. 17, 2 K., Lju bljana, 1886, mrt. — Koren Josip, inf. IR. 17, 11 K., Krst, St. Rupret, 1882, ranj. — Korošec Franjo, inf. IR. 17, 7 K., Radovljica, Srednjavas, 1893, vjet. — Košir Franjo, enol. prostovol. tit. nared. IR. 17, 2 K., Ljubljana, Spod. Šiška, 1894, mrt. — Košir Josip, inf. IR. 17, 2 K., Kranj, Zmicec pri Škofjiloki, 1893, ranj. — Kosmatin Loreac, gefr. IR. 17, 8 K., ranj. Košmerl Ivan, inf. IR. 17, 7 K., Kočevje, Laserbach, 1891, vjet. — Kotar Franjo, inf. IR. 17, 7 K., Litija, Moravce, 1885, ranj. — Kovac Albin, korp., IR. 17, 6 K., Litija, Zagorje, mrt. — Kovačič Jisip, inf. IR. 17, 1 K., Novomesto, Mirnapeč, 1894, ranj. — Koželj Franjo, korp., IR. 17, 5 K., mrtve. — Kranjc Konrad, inf. IR. 17, 11 K., Krško, Radeče, 1890, ranjen. — Kunstelj Josip, inf. IR. 17, 5 K., mrtve.

LAMPRET Alojz, inf. IR. 17, 1 K., Litija, 1892, ranj. — Lončarčič Jisip, inf. IR. 17, 2 K., Krško, Velika Dolina, 1891, ranj. — Ložar Augustin, korp., IR. 17, 1 K., Ljubljana, 1886, ranjen.

MALI Franjo, res. IR. 17, Kamnik, Neutral, 1889, ranj. — Marolt Franjo, inf. IR. 17, 5 K., mrt. — Matekovič Ivan, inf. IR. 17, 6 K., Crnomelj, Radovina, ranj. — Medle Franjo, inf. IR. 17, MGA, 3, Novomesto, Brusnice, 1890, ranj. — Mežan Ludwik, inf. IR. 17, 7 K., Novomesto, Velika Loka, 1893, ranjen. — Mrlak Matija, inf. IR. 17, 9 K., Ljubljana, mrtve.

NAGLIČ Franjo, inf. IR. 17, 7 K., Krško, Velika Dolina 1893, ranjen.

OBLAK Anton, res. IR. 17, 2 K., Kočevje, Sv. Gregor, 1889, ranj. Oblak Ivan, četov., IR. 17, 5 K., Kranj, Hraše, 1893, ranjen.

PERKO Ignac, inf. IR. 17, 4 K., Ljubljana, Račna, 1876, ranj. — Pire Josip, inf. IR. 17, 2 K., Krško, Circle, 1891, ranj. — Piškur Franjo, inf. IR. 17, 7 K., Litija, Gorenjavas, 1888, ranj. — Pogačnik Gašper, inf. IR. 17, 6 K., Kranj, Selea nad Škofjokoloko, ranj. — Ponikvar Josip, korp., IR. 17, 11 K., Krško, Iajovje, 1887, ranj. — Potočnik Alojz, inf. IR. 17, 7 K., Crnomelj, Gradec, 1895, ranj. — Presečnik Matija, orož. stražnec, Marjbor, mrt. — Pretnar Franjo, inf. IR. 17, 2 K., Kranj, Naklo, 1893, mrt. — Prosen Anton, inf. IR. 17, 11 K., Vrhnika, Zadvorje, 1893, ranjen.

REZMAN Franjo, komp. trobenč., IR. 17, 8 K., Kranj, Predvor, 1888, mrt. — Rotar Martin, inf. IR. 17, Kamnik, Velika Vas, 1889, ranjen. z

SABEC Franjo, inf. IR. 17, 6 K., Postojna, Trnič, mrt. — Samec Jakob, inf. IR. 17, 2 K., Krško, sv. Križ, 1880, ranj. — Sarbek Franjo, res. IR. 17, 1 K., Litija, Kresnice, 1881, mrt. — Srajak Franjo, inf. IR. 17, 3 K., Ljublj. okolica, Smarje, 1892, ranj. — Simunović Vinko, inf. IR. 17, 11 K., Kamnik, Jarše, 1891, ranj. — Skofič Franjo, inf. IR. 17, 1 K., Kranj, Predstole, 1893, ranj. — Škubic Anton, inf. IR. 17, 7 K., Kočevje, Grosuplje, 1892, ranj. — Skumavec Ivan, gefr., IR. 17, 8 K., Radovljica,

ca. Gorje, 1891, ranj. — Sladič Alojz, inf. IR. 17, 11 K., Krško, Kej, 1884, ranj. — Slak Alojz, inf. IR. 17, 2 K., Novomesto, Mirnapeč, 1889, mrt. — Slane Ivan, inf. IR. 17, 8 K., Crnomelj, Božakovo, 1890, ranj. — Snehč Josip, inf. IR. 17, reg. stožer, Radovljica, Gorje, mrt. — Sustar Leopold, inf. IR. 17, 7 K., Kočevje, Podgora, 1885, ranjen.

TABOR Ožbolt, IR. 17, 1 K., Ljubljana, Vič, 1891, ranj. — Touh Ivan, tit. nared. IR. 17, 11 K., Ljubljana, 1887, mrt. — Traven Josip, inf. IR. 17, 11 K., Kamnik, Vodič, 1887, ranj. — Tschinkel Ivan, inf. IR. 17, 7 K., Kočevje, Mederdorf, 1893, ranjen.

UDOVIC Josip, inf. IR. 17, 11 K., Novomesto, Stopič, 1890, ranj. Uličar Josip, inf. IR. 17, 11 K., Radovljica, Gorje, 1891, ranjen.

VALENCIC Tomaž, inf. IR. 17, 11 K., Postojna, Dorneg, 1880, r. Veselj Ivan, inf. IR. 17, 7 K., Kočevje, Laserbach, 1893, ranj. — Vidaršek Anton, inf. IR. 17, 11 K., Štajersko, Ptuj, Slov. Dvorce, 1890, ranj. — Vodičar Ivan, inf. IR. 17, 6 K., Kočevje, Ponikve, ranjen. — Volč Franjo, IR. 17, 7 K., Radovljica, Kranjskagora, 1893, vjet. — Vovko Josip, inf. IR. 17, 11 K., Novomesto, Brusnice, 1893, ranj. — Wittine Franjo, res. IR. 17, 1 K., Kočevje, Rieg, 1887, mrtve. — Wolf Josip, inf. IR. 17, 8 K., Kočevje, Hinterberg, 1891, ranjen.

ŽAKELJ Paul, res. IR. 17, 3 K., Ljubljanska okol. sv. Jošt, 1879, ranjen. — Zala Franjo, res. IR. 17, Ljub. okolica, Borovnica, 1889, mrtve. — Zarga Ivan, inf. IR. 17, 7 K., vjet. — Zdešar Anton, res. IR. 17, 1 K., Ljubljana, Horjul, 1880, mrt. — Žebre Ivan, tit. korp. IR. 17, 7 K., Ljubljana, ranj. — Živič Josip, inf. IR. 17, 3 K., Postojna, Goče, 1887, ranj. — Zorman Ivan, inf. IR. 17, 11 K., Kranj, 1892, ranj. — Zupančič Ivan, inf. IR. 17, 1 K., Novomesto, Toplice, 1893, mrtve.

Nižji navedeni nahajajo se v vjetništvu deloma v Čembar, gub. Pensa, deloma v Slobodskoje, gub. Wjatka, Rusija.

BEDENK Franjo, inf. IR. 97, 5 K., Logatec, Idrija, 1892, vjet. (Čembar) — Benčič Edward, tit. gefr., IR. 97, 6 K., Istrija, Voloska, Materija, 1883, vjet (Slobodskoje) Benčič Josip, inf. IR. 97, 12 K., Istrija, Voloska, Materija, 1889, vjet (Čembar). — Ben Franjo, drag. Maribor, Grasnica, ranj. in vjet (I. Reserve Militarhospital Skopje, Srbija) — Bole Andrej, inf. IR. 97, 6 K., Postojna 1889, vjet. (Čembar). — Boršnik Alojz, res. IR. 97, 4 K., Primorsko, Gorica, 1890, vjet (Slobodskoje). — Božeglav Ivan, komp. trob. IR. 97, 6 K., Primorsko, Sežana Korenjak, 1883, vjet (Slobodskoje). — Bradac Josip, res. IR. 97, 6 K., Primorsko, Trst, 1890, vjet (Slobodskoje). — Brajdlič Ivan, res. IR. 97, 1 K., Postojna, Vrabče, 1882, vjet (Čembar). — Bregant Josip, tit. gefr., IR. 97, 4 K., Primorsko, goriška okolica, Lučnik, 1889, vjet (Slobodskoje). — Buzdahn Josip, korp., IR. 97, 12 K., Istrija, Koper, Piran, 1889, vjet (Čembar).